

ΑΡΙΘ. 102 καὶ 103

ΕΤΟΣ' ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Η ΕΛΠΙΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τιμή ένταύθα διὰ τῆς ἐντὺς τῆς Ἑξαετίας . . . Δραχ. 40.
 . . . Διὰ τῆς ἐντὺς τῆς Ἑξαετίας . . . » 50.

Τιμὴ τῶν καταχωρήσεων δι' ἑκάστην σελίδα 20.
 Γράμματα πρὸς τὴν διοίκασιν τῆς ἐφημερίδας στέλλονται ἀνελθόντες.

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1843, ΑΘΗΝΑΙ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Ἄρθρ. Α'. Θρησκεία.

Μία ἀπὸ τὰς πρώτας αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ἡ Βεναροκρατία ἐπέφερε κατὰ τῆς κεφαλῆς τῆς τῆς κατάρτας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ περιφρόνησις, τὴν ὁποίαν εἰς πάσαν περίστασιν ἔδειξε κατὰ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Θρησκείας. Ἀν ἡ ἱστορία, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο, τῇ ἐγένετο διδάσκαλος, ἂν, θέλουσα νὰ κυβερνήσῃ ἔθνος, ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ σπουδάσῃ τὰ ἥθη τοῦ, τὰς εἴεις τοῦ, τὰς συμκαθείας καὶ ἀντικαθείας τοῦ, ἤθελε βεβαίως τρομάξει ἐκ πρώτης ἀφετηρίας νὰ ἐγγίξῃ τὴν χορδὴν, ἥτις ἀντάχῃσι κακίστα εἰς τὰς καρδίας ὄλων ἀνωξερτέως τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἑκκλησίας διατελούντων Ἑλλήνων. Ἀν εἰς τὸ πολιτικὸν τῆς στάδιον ερεῖνα τὴν ἱστορίαν τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος μας, ἤθελε πεισθῇ, ὅτι εἰς τὴν ἱερὰν ἡμῶν Θρησκείαν ὀφείλομεν τὴν διατήρησιν τῆς προκατορικῆς ἡμῶν γλώσσης, εἰς αὐτὴν ὀφείλομεν τὴν ἐθνικότητά μας. Αὐτὸ, τὰ ὅποια ὀνόμαζοντι τινες θρησκευτικὰς προλήψεις, ἐπεισαν τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀποβάλλωσι μετ' ἀγανακτήσεως τὰς περὶ ἀλλαγῆς τῆς θρησκείας τῶν προτάσεις τῶν τυράννων τῶν, νὰ τείνωσι τὰς χεῖρας τῶν πρὸς τὸν ἐπουράνιον Θεόν, καὶ ἀσμένως νὰ κύπτωσι τὴν κεφαλὴν εἰς τοῦ θεοῦ τὴν μάχαιραν, ἐλπίζοντες κατὰ τὴν θρησκευτικὴν πεποιθῆσιν τῶν, ὅτι ὁ ἐπίγειος κόσμος εἶναι ἡ γέφυρα τῆς ἀθανασίας, καὶ ὅτι ὁ προδίδων τὸν θεόν τοῦ, δὲν δύναται νὰ εὖρῃ χάριν ἐνώπιόν τοῦ. Ἡ θρησκεία ἐκράτει συγκεντρωμένον τὸ ἔθνος ἐν ἐλλείψει πολιτικοῦ κέντρου περὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐκκλησίαν, ἥτις, ἂν καὶ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ δεσποτισμοῦ τὸ ἄχθος στερηζοῦσα, διὰ μυρίων μέσων ἐχαλινώγῃ τὴν κακῶν τυράννων τὴν ὁρμὴν. Ἡ θρησκεία ἐνέπνευσεν εἰς τὸν Ἕλληνα, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἱστορίας τῶν ἐνδόξων προγόνων τοῦ, τὸ ὄνειρον τῆς ἀνεξαρτησίας, τὴν περιφρόνησιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ, ἥτις τὸν ἐδίδου νὰ ἐμῇ εἰς τὸν ἄνισον ἀγῶνα, τὸν πατριωτισμὸν τοῦ ἐκείνου, ὅστις ἀπὸ ἐπὶ εὐαιματώργει. Πλήρη ἔχων τὴν πεποιθῆσιν τοῦ ὁ Ἕλλην εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἡψίστου, οὕτε τῶν ἐχθρῶν ἐτρόμαξε τὰς μυριάδας, οὕτε τῶν σέλων τοὺς κεραυνούς· ἐφρίκτετο μὲ τὴν βεβαιότητα τῆς νίκης ἐν τῇ μέσῃ τῶν στρατοπέδων, καὶ εἰς τὴν στευροφόρον σημαίαν τοῦ θαρρῶν στόλους, ἐμπνέοντες τοῦ ἀσμέντου τὴν ἐκράτατον ὁρμὴν κατεπόλμι με πλουρία, τὰ ὅποια ἡμῶν καίγῃσι τῶν κυμάτων. Τῆς θρησκείας ἡ εὐεργετικὴ δύναμις ἐνίσχυσε τὴν ἐνδόξον φρουρὰν τοῦ Μισολεγγίου νὰ διασχίσῃ ἐξ ἀντιλήμην ὑπὸ τῆς πείνης καὶ δίψας, τὰ ἐχθρικά στρατόπεδα.

Τὰς δεσποτικὰς ἀρχάς, τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν ὁ Ἕλλην τὸς ἀκινεῖται καὶ ἂν ἡ φύσις, ὁ ἀὴρ τῆς πατρίδος τοῦ, ἡ ἱστορία τοῦ, τὰ μνημεία τῶν προγόνων τοῦ δὲν τῷ ἐνέπνεον τὸν ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας, αἱ ἀλλαγαι, τὰς ὁποίας εἰς ὀκταετὴ πόλεμον, ὡς ἀμειβὴν τῶν ἀγώνων τοῦ ἔλαβεν, αἱ ἀποτεφρωμέναι πόλεις τοῦ, καὶ οἱ τάφοι τῶν συγγενῶν τοῦ, ᾗθελαν τῷ ἐπανθυμίζει τὰ δεινὰ τοῦ ἀπολυτισμοῦ καὶ μάλιστα αὐτὰ, μολούσι αἱ ἀρχαὶ τοῦ καὶ αἱ πολιτικαὶ τοῦ ἰδέαι εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι εἰς τὰς ἀρχάς, καὶ πολιτικὰς ἰδέας τῆς Ρωσσίας, ἡ ταυτοῦτες τῆς θρησκείας, ὁ ἀνατάληκτος οὗτος δισμός, τὸν ὁποῖον δὲν συνάπτουσι μεταξὺ ἐπικρατειῶν οὔτε συγγένεια, οὔτε συνθήκαι, ἐγέννησε καὶ διατηρεῖ ἀδελφικὴν τινα πρὸς τὴν ἀπόλυτον Ρωσσίαν συμπάθειαν, τὴν ὁποίαν οἱ Εὐρωπαῖοι οὐδέποτε ἐμβαδύνοντες εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς Εὐρωπαϊοὶ, ὀνομάζουσιν ἐσφαλμένως ΕΠΙΡΡΟΗΝ, καὶ ἐπὶ τῆς ἐσφαλμένης αὐτῆς ἰδέας ἀποδόμικσαν τερατώδεις συνδυασμούς, ἐμπιπδύοντες καθ' ἑκάστην τὸ μέγα τῆς Ἀνατολῆς ζήτημα.

Πρόκειται σήμερον νὰ ἀνεγείρωμεν τὸ μέγα τῆς μελλούσης εὐαμερίας μας οἰκοδόμημα, τὸ μετὰ τοῦ ἡγαθέος μας Συνάλλαγμα, τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων μας κατὰ πάσαις εἰςδεχόμεναι προσβολαῖς. Ἀς ἐνθυμηθῶσιν οἱ ἐπιτετραμμένοι τὸ μέγα τοῦτο ἔργον πληριζούσιοι, μάρτυρες οἱ πλείστοι αὐτόπται τοῦ ἱεροῦ ἀγώνος μας τὰ ἐπὶ ὀκταετὶς ἀνδραγαθήματά μας, ἃς μὲν ὑποκρίσωσιν εἰς τῆς ἀλλοφύλου Ἀντιβουλίας τὰ σφάλματα, ἃς ἀνατρίξωσιν εἰς τὰ ἑλατήρια τῆς ἐπαναστάσεώς μας, καὶ ἃς προτρέξωσι πάσαις ἄλλης ἐκείνης τὸ περὶ τῆς θρησκείας ζήτημα· ἄλλως τὸ οἰκοδόμημα τῶν, στερούμενον τῆς ἀθανάτου κρηπίδος, θέλει εὐμπίσει μετ' οὐ πολὺ· ἃς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸν Θεόν, διὰ νὰ τὸν ἔχωμεν βοηθὸν ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ.

Μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς γράφοντες τὰς σελίδας ταύτας, πάσα ἰδέα προσβολῆς τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ἐκκλησίας μας· μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς πάσα ἰδέα ἱεροκρατίας. Κράτος ἐν Κράτει εἶναι αὐτοχειρία τῆς ἀνεξαρτησίας μας. Μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς πάσα ἰδέα νὰ κρατολογίσωμεν ἄργους κόλιντας, τριφομένους ὑπὸ τῶν ἰδρώτων τοῦ λαοῦ· ἀλλ' ἐπιζητοῦμεν πνευματικὴν ἐνότητα μὲ ὅλους τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας· ὀρθοδόξους, ἀπομαρτυροῦντας πάσαις, ἔστω καὶ τῆς μικροτέρας ἀφαιρέσεως ὑπονομιῶν καθ' ἑμῶν περὶ πνευματικῆς ἡ κανονικῆς ἡμῶν ἀποχωρίσεως, ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας ἡμῶν ἀδελφῆς τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· ἐπιζητοῦμεν οἶκον βεβήυτατον πρὸς τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἐντελῆ ἀνεξαρτησίαν τοῦ Κλήρου ὡς πρὸς τὰ καθαρῶς θρησκευτικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ἐπιζητοῦμεν ἀνεξάρτητον τοῦ κεντρικοῦ τῆς Ἐπικρατείας Τομεῖου, γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Τομεῖον, ἔκτου συγκεντρούμενα τὰ ἐξ Ἐκκλησιαστικῶν πόρων ἔσοδα νὰ ἐξυδένωνται διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας μας, καὶ μάλιστα τοῦ κλήρου, διὰ τὴν εὐκοσμίαν καὶ εὐερίκειαν τῶν θρησκευτικῶν μας κατασταμάτων· ἐπιζητοῦμεν νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς μας τὰ μέσα ἀνάγκῃ ὑπερξέως, ὥστε ἡ παρουσία των ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν ἐπιθυμητὴ παρὰ τοῖς λαοῖς, καὶ δεικνύοντες τὰς ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις νὰ ἀφίνωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν βαθμίαν ἐκείνην εὐεργετικὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν περιμένομεν ἀπὸ διαδόχου τῶν ἁγίων Ἀπιστόλων· ἐπιζητοῦμεν ἐντελῆ ἀνεξαρτησίαν τοῦ Κλήρου εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διεπόντων τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος· ἡ ἱερὰ Σύνοδος δὲν πρέπει νὰ ᾖται πολιτικῶν συνδυασμῶν, αὐλικῆς εὐνοίας, ἢ ὑπουργικῶν ραδιοῦργων ὑπαγόρευμα. Ὁ ἀνώτερος Κλῆρος συνερχόμενος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ κατὰ διατίαν, ἢ τριετίαν ἃς ἐκλέγῃ τοὺς ἀξιωτέρους ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐκκλησίας· εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν δὲν πρέπει ν' ἀπόκειται παρ'

ἡ ἀπλῆ, τυκιαὴ ἐπικύρωσις. Εἰς πᾶσαν τελευτὴν, εἰς πᾶσαν δημοσίαν τῶν Ἀρχῶν τῆς Εκκλησιαστικῆς σύμφορον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πρέπει νὰ προκηρῇται καὶ αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν, διότι οἱ ὑπουργοὶ τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς προκορεῖνται πᾶσαι ἄλλης διακονίας ἐπιγείου ἐν γένει ἐπιζητούμεν νὰ δοθῇ εἰς τὸ ἱσχυρῶς μας ἡ ἀξιοπρέπεια ἐκείνη, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡ θρησκεία χάνει μέρος τῆς βαρύτητας, ἢν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐν τῇ κοινότητι.

Ὁ ὁρκὸς δὲν πρέπει νὰ καταστῇ γελοία τυκιαὴ ἐπίδειξις, διότι ἐξυψαίνεται τῇ θρησκείᾳ ἡ μεγαλοπρέπεια, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ὁρκουσίας ἐκ τούτου ἐντελῶς ματαιοῦται.

Αὐτοὶ εἶναι αἱ γυνικαὶ περὶ θρησκείας ἰδέαι μας, τὰς ὁποίας παρακαλοῦμεν τοὺς Κυρίους Πληρεξουσίου νὰ μελετήσωσιν ὅτε ἐμβῶσιν εἰς τὸ περὶ θρησκείας μέρος τοῦ Συντάγματος. Νομίζομεν δὲ τὰ δύο κατωτέρω ἄρθρα δὲν πρέπει νὰ λείψωσιν.

• Ἀρθρ. Ἡ ἐπικρατοῦσα ἐν Ἑλλάδι θρησκεία εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πᾶσα ἄλλη θρησκεία, γνωστὴ καὶ ἱεροπραγούσα ἕχρι τῆς σήμερον, εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως μὲν, ἀλλὰ δημοσίως.

• Ἀρθρ. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία πνευματικῶς μὲν, δογματικῶς καὶ κανονικῶς εἶναι ἀναποσπαστῶς ἑνωμένη μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντιν. Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ μετὰ πασῶν τῶν ἄλλων ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν, πολιτικῶς δὲ εἶναι ἀνεξάρτητος καὶ διοικεῖται ὑπὸ Συνόδου ἐκλεγομένης κατὰ τοῦ ἀνωτέρου Κλήρου τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα, αἱ σχέσεις τῆς Ἑλλ. Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν ἐτεροδόξων Ἐκκλησιῶν, θέλουσιν συνταχθῆ κατὰ τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ βίσει τῶν περὶ ἀντικειμένων τούτων ὑπαρχουσῶν ἐν Ῥωσίᾳ διατάξεων.

Ἄφ' οὗ εἰς τὸ Σύνταγμα μας, εἰς τὴν νομοθεσίαν μας, εἰς τοὺς διακηπτικούς ὁργανισμούς μας, εἰς τὸ πανεπιστήμιόν μας, καὶ εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς δημοσίας πράξεις μας μιμούμεθα, ἐνίοτε πιθακείως πως, τὰς Γαλλικὰς, Ἀγγλικὰς, Γερμανικὰς καὶ Βελγικὰς νομοθεσίας, ἀνοικεῖν εἰς τὰ ἥθη, καὶ εἰς τὰς ἔξεις μας, ὡς μιμηθῶμεν εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά μας πράγματα τὴν ἐμόδρσκον Ῥωσίαν, ἥτις ὡς πρὸς αὐτὰ κατώρῃσιν τελειότατα ἀναμφοδοκίτητον. Δὲ μὴ θέλωμεν ἡμεῖς νὰ εἴμεθα πλέον ὁρόδοξοι τῶν Ῥώσων, ὡς οἱ πύλικοι κόλακες τοῦ φρονίμου Δουδοεϊκοῦ ΙΗ'. τῆς Γαλλίας, ἥθελαν νὰ ᾔναι πλέον βασιλικοὶ κατ' αὐτὸν τὸν Βασιλέα.

Πρὶν τελειώσωμεν, νομίζομεν ἐκάναναι νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τοὺς Κυρίους πληρεξουσίου, ὅτι τὸ περὶ τῆς θρησκείας τοῦ διαδόχου ζήτημα δὲν ἐξηγλήθη κατὰ τῆς ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ἐπιτροπῆς. Καὶ μὲν ὁ διάδοχος τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος πρέπει ἀφύκτως νὰ ᾔσῃ τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, καὶ ἂν ὁ Βασιλεὺς μας, Θεοῦ εὐδοκούντος, τεκνοποιήσῃ, τὰ τέκνα του κατὰ τὴν πάνδημον ὑπόσχισίν του, θέλουσιν βαπτισθῇ κατὰ τὸ ἡμέτερον δόγμα. Κατὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς μας ἐπέλαβε τὰς εὐχὰς μας, καὶ τὴν ὥς πρὸς τοῦτο διάταξιν τοῦ Συντάγματος. Ἀλλ' ἂν ἡ Θεία Πρόνοια ἤθελε στέρῃσιν τὴν Ἑλλάδα ἀπογόνου τῆς βασιλευσέας οἰκογενείας, ὁ ἐπιφανὴς διάδοχος πρέπει νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ δεχθῇ τὸ ἀνατολικὸν δόγμα, ἅμα τὸ ζήτησιν ἡ Βουλὴ, καὶ ὅχι ὅταν κληθῇ εἰς τὸν θρόνον. Τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἐμπαιγμὸς τῆς θρησκείας, μὴ ἐπὶ ἐκείνῳ ἐξαγόμενος θρόνος. Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θέλομεν ἐξηγηθῆ ἀπολοοῦναι ἐν ἐκτίσει.

Ἀπευθυνόμενοι ἤδη καὶ πρὸς τοὺς Κληρικούς μας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἀρχιερεῖς μας, τοῖς λέγομεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνωνται ἐποκλιναὶς ἐκτελεσταὶ θελήσεων τῶν ὑπουργῶν, καὶ νὰ καταδιώξωσι τόσοι προθύμως

τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας, ὡς κατὰ τὸ παρελθόν
πολλὰκις ἐγένετο. Διὰ τὸ εἶδῃται ὁ λαὸς τὴν θρησκείαν τοῦ, πρέπει νὰ
βλέπῃ τὸ καλὸν παράδειγμα τῶν ἀρχιερέων του, καὶ τῶν τοῦ Κλήρου ἐν
γνώσει αὐτοῦ ἀσπαινούμεθα. Δε ἀνομνήσωμεν εἰς τοὺς κυρίους Συνοδικούς μας
τὸ κατὰ πάσαν Μεγάλην Παρασκευὴν ἀναγιγνώσκοντες ἀσκήματα. Ὁ Βασι-
λεὺς μας, ἂν καὶ τοῦ ἑσυχαστοῦ δόγματος, ἐδειξέι πάντοτε τὸ βαθύτατον
σέβας πρὸς τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν ἀσθεῖ, ὅστις κατὰ τοῦτο ἔβαλεν
ἐκφράσει γνώμην ἐναντίαν. Ὁ Βασιλεὺς μας εἶναι λοιπὸν ἐντελὲς ἀμέτοχος
τοῦ κατὰ τὴν Μεγάλ. Παρασκευὴν, ὡς προείπομεν, κατ' ἕτος ἀναγιγνώσκοντος
ἀσκήματος· τὸ νομίζει θρησκευτικὴν τελετὴν, διότι τοιαύτην ἔχει τὴν
συνήθειαν, ἀφ' ἧς ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον. Ἀλλ' ἡ Σύνοδός μας δὲν ἐκείκει
νὰ ἐπιφέρει τὴν διόρθωσιν;

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΘΡ. Β'. ΔΙΑΔΟΧΗ.

(Συνέχεια τῆς εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν διακοπέντης ἀρθροῦ).

Ἦθελον εἰσὶν γελοῖον ἀφ' ἑνὸς· νὰ δεικνύωμεν εἰς τὸ σύνταγμα μας, ὅτι δεῖται ἐξόμνησαι τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν θρησκείαν, νὰ τὴν ἐπιφοιτῶμεν ἐκὸς προσκυλισμοῦ, καὶ ἄλλως προσβαλόντες κινδύνους, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ κηρύξωμεν ἡμῖς αὐτοὶ, εἰς τὸ αὐτὸ σύνταγμα γιγάντιον τὴν θρησκείαν μας, νὰ τὴν παραστήσωμεν ὅχι ὡς ὑπερτίμωσαν τῆς κτηνοτροφίας καὶ συνειδήσεως, ὡς ἐλάνθαντον ὁ θεὸς ἡμᾶς εἰς τὸ ἀσυνήθως στήθον τῆς ζωῆς μας, ἀλλ' ὡς μέσον ἰδιοτελείας, μέσον διζῆς, μέσον φιλαργίας καὶ ὡς τοιοῦτον εἶναι μέσον ἔτιμης, καύματος, αἰσχρῶν· ἐν ὁ καὶ πένων διὰ τὴν σιγῆσιν τὴν κτίναν τοῦ, καὶ τὴν κτίναν τῶν τέκνων τοῦ, νὰ σκεπάζῃ τὴν γυμνωσίαν των, ὑπερβρίσῃ σχεδὸν ἐκ τοῦ Νεοῦ τοῦ Ἰφίττου, ἡ ἱερομερὴ λαὸς ἱεροσύλος ἐκτρανδυνῆται κατ' αὐτοῦ, κατέρρει κατακίπτοι κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ, ὡς ἐκτρανὰ τῆς φύσεως, ὡς λίπρον τῆς κοκκωσίας θεωρεῖται παρὰ τὸν λαόν. Εἶναι ἀρὰ γὰρ ἡ εἴξις τῶν κλαπέντων, ἡ ὥρα τῆς κλοπῆς, ἔτις ἐκιδάρωνται τὴν ἱεροσύλον, εἶναι ἡ προέστιάς κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας; Ὅχι βίβλια, δούτι καὶ τὰ κλαπέντα δύναται νὰ ᾖται μικροτέρας εἴσεως, καὶ ἡ ὥρα τῆς κλοπῆς εἰς ἐκείνην, αἰτνε; δὲν ἐκιδάρωνται τὸ ἔγκλημα, καὶ ἰδιοκτησίας προέστιάς δὲν ὑπάρχει, διότι ὁ ἐκουράσιος κτήρ δὲν γράφει σαρῶν καὶ ἐπίπλων. Τὸ μέγα ἱεροσυλισμὸς τοῦ ἱεροσύλου εἶναι ἡ ἰδία τῆς περιτροπῆς τοῦ κατὰ τῆς θρησκείας τοῦ λαοῦ, κατὰ τὸν Ἰφίττον, ἐνέκων τοῦ ὁκοίου τεκμινούται ὁ ἐκπίτης καὶ ὁ ἡγεμὼν. Ὁποῖον λοιπὸν ὄνομα ἀρμυζέται εἰς ἐκείνον, δοτὴ, ὅχι ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τῆς ἀγγύτης γίνεται ἀρνασθῆρας, ἀντιζῶν, ὅτι ὁ πονήγανος θεὸς θέλει συγχωρήσει τὸ ἀκατήχητον διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἀνθρωπίνης σαρκὸς, ὅχι ἐν τῇ μεθῇ τοῦ ἱεροῦτος, ὅχι ἐν τῇ σιγῇ καὶ ὁρῇ τῶν καδῶν, ὅχι ἐν τῇ ἐραθισμῇ τῆς κτίνης, ἀλλ' ἐν αὐτῇ καὶ σκατελῇ ἐντροφῶν ἀρναίται τὸν θεόν τοῦ διὰ τὸ ἀναλῆξαι ἐπὶ θρόνου; Εἰς αὐτὸν πλέον οὐδὲν ἱερὸν, εἰς τὰς ὁρέξεις τοῦ τὰ πάντα θεμιτὰ, ἡ ἐμπορία δὲν θεωρεῖται πλέον ἔγκλημα ἀπὸ αὐτὸν, διότι εἰς κοῖον ὄνομα θέλει ὀρκισθῆ; εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰφίττου, ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἐκπρόσωτον! Ὁποῖα πλέον μένει ἡ ἐπιφάνεια εἰς τὸ κράτος κατὰ τῆς ἀπὸ μέρους τοιοῦτον ἡγεμῶντος διαταρξείας τοῦ συνταγματικοῦ μας χάρτιος ὁκοίου πλέον ἔργον ἔγγραστον ὅτι ὁ προδότης τὸν θεόν τοῦ διὰ τὸν θρόνον, δὲν θέλει προδώσει τὰ δικαιώματά μας διὰ τὸν δημοκρατισμόν.

Νομίζομεν ὅτι ἀρετὴ ἀποδείξεται τὰ ἀποκρήματα, τὰ ὅπλα προκύπτουσι ὡς πρὸς τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου μας, ἀπὸ ἐκείνου θεοδόχου ἐκτροπῆς, ἀπὸ τῆς ἐκπρόσωτος, ἐ-

λησόμενον εἰς αὐτὸν ἀ τῇ ἐποχῇ τῆς διαδοχῆς, καὶ βαπτισθ-
 σόμενον πρὶν ἀναβῆ εἰς τὸν θρόνον· ἀλλ' ἄς υποθέσωμεν διὰ αἰὶν
 στιγμὴν ἐκείνη, τὴν ὅπου ἔτι κατὰ τὸν ἰδεὶν μας ἔγχαρμα
 νὰ υποθέσωμεν ἀπὸ μέρους Ἑλλήνων πληρεξουσίων, ὅτι θαλασσὴ
 ἤθελεν κεραιεργεῖν τὸ περὶ τοῦ διαδόχου τοῦ Ὀθωνος ἀρθρον τῆς
 Ἐκτετακῆς, καὶ βῆσαι οὐ δι' ἄλλον λόγον, παρὰ διὰ νὰ μὴν
 ἐμβῶσιν εἰς ἀνεκτιμῆς, καὶ ἐλπίζοντες πάντοτε ὅτι ὁ Βασιλεὺς
 μας κληρὸν ν' ἐπακρίσῃ τέκνη.

σιλέως ἐν γένει, δυνάμι το σύνταγμα μας δὲν πρέπει νὰ προσδιορίζη μόνον τὰς ἀφορώσας τὴν Ὀθωμανήν κυριαρχίαν, ἀλλὰ νὰ ἐκτείνηται καὶ εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύουσιν.

Συνθεὶς ἐκκρατεῖ, ὡς γνωστὸν ἐν Εὐρώπῃ, καὶ κυριεύονται αἱ θυγατέρες τῶν Βασιλέων καὶ ἐν γένει αἱ συγγενεῖς αὐτῶν μὲ ἀγρονομόπιδας ἐκ τῆς συνθεῖας ταύτης γεννᾶται ἡ ἀνάγκη μεγάλων προκλήσεων, αἱ ὁποῖαι κατεκλύζουσι τοὺς συνταγματῆς λαοὺς! Οἱ Ὀθωμανοὶ εἶναι κατὰ τοῦτο πολλῶ φρονιμώτεροι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Αἰ θυγατέρες, ἀδελφοὶ κλπ. τῶν Σουλτάνων κυριεύονται μὲ ὑπεκόσους τὰς ἀνταρκατορίας. Ἄς μὴ μᾶς ἀντιπαύσῃ τις, ὅτι τοῦτο μετὰ τὸ Ὀθωμανὸν γίνεται ἐξ ἀνάγκης, ἰδίως ἡ θρησκεία εἶναι ἐκκοδὸν ἀλλοτροπῶν συζυγίων τῶν ἀγρονομόπιδων ἀπαντῶμεν εἰς τοὺς τοιαύτους καρίους, ὅτι ἡ Ταρταρία, Βουλγαρία, τὸ Τουρκιστάν, ἡ Παρσία, τὸ Κιρκασίον, ἡ Σερνιάνδρια, εἶναι κράτη ἀνεξαρτήτως, ἀλλ' ἐνέθρησκα, προσδίδοντα τὴν Μακεδονικὴν θρησκείαν, καὶ ἰδόντες νὰ συμπεριφέρωμεν. Μήπως δυνάμι κατεκολεμήσαμεν τοὺς Ὀθωμανοὺς πρέπει νὰ ἀνταδῶμεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἔχουσι καὶ τινες ιδέας καὶ συνθεῖας, ὅχι μόνον οὐδόλως εὐκαταφρονήτους, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλίτη λόγῳ ὀρθότητος καὶ συνέπειας, κατὰ τὰς τῶν Εὐρωπαϊκῶν, οἱ ὁποῖαι καὶ αὐτοὶ ἀναγνωρίζουσι τὴν ὀρθότητα, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν στοιχείων, εἰς ὧν εὐρίσκονται αἱ ἐκταρακτικαὶ τῶν οὖν δύνανται νὰ τὰς παραδιδώσιν; Ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα ἂς μὴ λησμονήσωμεν ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Συμμαχία ἀποφασίσασα νὰ ἐκκαταστήσῃ τὴν Ελλάδα Βασιλείαν, δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν φυλακίσῃ εἰς τὸν σπινθὲρ βίαι, ὅπως τὴν σημερινήν μας, μὲ 800,000 κατοίκους, ἐξαντλημένους γραμμάτιας, ὑπὲρρον ἀπὸ καταστρεπτικῶν ἐκταρακτικῶν κώλων, ἀλλὰ τὰ γινόμενα οἷα ἀπογίνονται. Ἡ Συμμαχία σχεδὸν δεκατὶς ἡμέρας τὴν ἰσοδυναμίας, καὶ ἐμολογῶντας τὴν ἀληθινήν πρέπει νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς μας δὲν κάρνει βασιλικὴν ἐκδοχὴν, ἡ ἀδυναμία τῆς δυνάμεως ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ ὁρακένου νὰ ἐξισωθῇ μὲ πολλοὺς ιδιώτας ἐν Εὐρώπῃ. Ἄς ὑποθέσωμεν, καὶ πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι τὰ ἐνδρόμια ἔσαν νομοθετῶμεν, ὅτι εἰς τὴν Βασιλείαν μας θέλατε τελενοποιεῖται ἐξ ἑκτὸς καὶ δέκα θυγατέρες. Ἀρκεῖ ὅλα ἡ Ελλάδα διὰ νὰ προικισθῶσιν αἱ θυγατέρες αὐταὶ μὲ προῖκα ἀνέλογον διὰ τὴν ἀγρονομόπιδας συζυγίους τῶν. Οἱ σφίδρα ἀριστοκράται, ὡς φιλοντες νὰ καλακείσωσι τὴν Αὐλήν, θέλουσι γιγασθῇ, δὲν τὸ ἀμεταβιβάλλομεν διὰ τὴν μεγάλαν μας ταῖσιν κυριαρχίαν. ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἐμίλομεν πρὸς αὐτοὺς, ἐμίλομεν πρὸς τὸν ἔθνος, πρὸς τοὺς πληρεξουσίου του, πρὸς τὴν Εὐρώπην, ἡτις δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν καλακίων μας ὅσον διὰ τὴν διανοχὴν τῶν ὁρῶν μας καὶ τῶν ἀδελφῶν του (ἐκδοχὴ καὶ αὐτοὶ πιθανὸν νὰ ὀλίγωσι κατὰ σειράν εἰς τὸν ὅρῶν), δὲν διατίθωμεν ὡς ἡμεῖς νὰ εἴπωμεν, ὅτι πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ἐξωθεν ἀγρονομόπιδας γυναῖκας, καὶ δυνάμι θέλουσι λαμβάνει προίκας, τοσόν ἀναγκαίας διὰ τὸν πτωχὸν τόκον ὅπου ζῶσι καὶ διὰ τὰς συγγενεῖς σχέσεις μὲ ἄλλας ἐκκρατεῖς, σχέσεις, ἐκ τῶν ὁποῶν δύνανται νὰ ὠφεληθῇ ἡ Ελλάδα, εἰς τὴν ἐθνικῶς διοικῆται.

Ἀρκεῖ ἐξέθεσμεν τὰς περὶ διαδοχῆς γενικῆς ιδέας μας, εὐχόμενοι αὐτὰς εἰς τὰ ἐξῆς ἄρθρα, τὸ ἐπὶ ταῦτα συσταίνομεν εἰς τὴν συνέτην τῶν κυρίων πληρεξουσίων μας, ἀποφασίσαντες ὅχι μόνον νὰ κατακρίνωμεν ὅ,τι δὲν φρονούμεν ὁρθῶς καταλλήλων καὶ ἀναγκαίων διὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκδικηθῶμεν τὴν δικαιοσύνην.

ἈΡΧΙΕΡ. Α. Τὸ Ἑλληνικὸν εἶγμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ διακρίνεται εἶναι διαδοχὰ, καὶ μεταβιβάσονται εἰς τοὺς κατ' ἐ-

θείαν γραμμήν νομίμους απογόνους τοῦ νῦν βασιλεύοντος Ὀθωνος τοῦ εἰς ἐκκαλειομένων πάντοτε τῶν θαλῶν.

ΑΡΘΡ. Β'. Ἄν ὁ Βασιλεὺς Ὀθων δὲν θέλῃ τεκνοποιῆσαι ἄρρενα ἀλλὰ μόνον θήλεα, ἢ τὰ γεννηθέντα τυγχὼν ἄρρενα δὲν θέλῃ ζῆ ἢ περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλῃ ζῆ οὔτε ὁ κατὰ τὸ ἀκλουθὸν ἄρθρον ἐκδοχὸς διαδοχὸς, οὔτε τίνα αὐτοῦ, συγχωρεῖται κατ' ἐξαιρέσειν δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὴν φορὰν, νὰ περιλάβῃ ὁ θρόνος εἰς τὴν πρώτην θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ αὐτῆς ἀνὺ ἄρρενων, εἰς τὴν ἐπομένην ἀδελφὴν αὐτοῦ ἢ καὶ αὐτὴ δὲν τεκνοποιῇ ἄρρενα, ὁ θρόνος τῆς Ἑλλάδος λογίζεται μετὰ θέντον τῆς γερουσίας.

ΑΡΘΡ. Γ' Ἡ Κυβέρνησις θέλει διαπραγματευθῇ ἐκ τοῦδε μετὰ τινος τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἡγεμονικῶν οἰκῶν κατὰ ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἑλ-
λῆδα Πρίγκιπος ἐκ τῶν ὄχι πλέον τῶν 15, ὅστις νὰ βαπτισθῇ κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἑμῶν ἀνατολικῶν θρησκείαν ὁ Πρίγκιψ αὐτός θέλει εἶναι ὁ ἐκδοχὸς διαδοχῆς τῷ Ἑλληνικῷ θρόνῳ, ἂν ὁ Βασιλεὺς Ὀθων θέλῃ ἀποφύγετε αὐτοῦ ἄρρενων τέκνων ἂν ἐὰν τοῖς ἐναντίῳ ὁ Βασιλεὺς Ὀθων θέλῃ τεκνοποιῆσαι ἄρρενα, ὁ ὡς ἀνωτέρω Πρίγκιψ θεωρεῖται ὡς ὁ νεώτερος υἱὸς τοῦ εἰς τὰ ἀληρονομικὰ δικαιώματα προτιμώμενος ἐκ τῶν ὅλων τῆς θυγατέρας. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Ὀθων θέλῃ τεκνοποιῆσαι μόνον θήλεα, ὁ ῥηθεὶς Πρίγκιψ εἶναι μὲν ὁ νόμιμος διαδοχὸς, ἀλλ' ὁρεῖται νὰ νομιμωθῇ τὴν μεγαλύτεραν τῶν θυγατρῶν τοῦ Ὀθωνος, ἂν ἔναι εἰς ἡλικίαν γάμου, ἢ ἂν ἀποθῇ αὐτὴ πρὶν τοῦ γάμου, τὴν ἐπομένην. Ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκλογὴν τοῦ ἡγεμονίκευτος, αὐτὴ πρέπει νὰ γινῇ ἐκρίσις τοῦ Βασιλέως μετὰ Ὀθωνος, πρέπει δὲ ν' ἀποπερατωθῇ ὅσον τάχος διὰ τὴν καθυποδεδειγμένην εἰς τὴν Βουλὴν.

ΑΡΘ. Δ'. Τίς κατὰ τὸ ἄρθρον Β' τυγχὼν βασιλευσούτης ἐν Ἑλλάδι θυγατρὸς τοῦ Ὀθωνος, ὁ εὐζυγὸς δὲν λογίζεται Βασιλεὺς, ἀλλ' οὔτε δύναται νὰ λαβῇ μέρος εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐκκλήσιν, εἶναι ὅμως στυδιαστικὸς Βουλευτὴς, καθὼς καὶ ὅλοι οἱ Βασιλόπαιδες, ἅμα φθίσουσιν εἰς νόμιμον ἡλικίαν.

ΑΡΘΡ. Ε'. Ὁ υἱὸς τοῦ ἐκδοχοῦ διαδοχοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου, ἂν αὐτὸς ἀποθῇ πρὶν ἀναβῇ εἰς τὸν θρόνον, προτιμᾶται τῶν θύων τοῦ, καὶ διαδέχεται ἑαυτοῦ τὸν πᾶντον τοῦ.

ΑΡΘΡ. ς'. Δὲν συγχωρεῖται εἰς θυγατέρα τοῦ Βασιλέως νὰ νομιμωθῇ ἄλλον παρὰ ἑλῶν. Ἡ Βουλὴ τὴν προκρίνει ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους.

Ἄρθρ. Ζ'. Εἰς καμμίαν περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται ὁ εἰς τῆς Ἑλλάδος βετιλεῖων μετὰ τὸν βασιλέα Ὀθωνα νὰ πρεσβεύῃ ἄλλαν, παρὰ τὴν ὀρθόδοξον ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν.

Ἄρθρ. Η'. Οὐδέποτε τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος συγχωρεῖται νὰ ἐκδοθῇ μὴ τὴν στέμμα οἰκονομικῶς ἄλλης ἐκτελεστικῆς ἐκ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς. (*)

Ἄρθρ. Θ'. Δὲν συγχωρεῖται εἰς Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὸν ἐκδοχὸν διαδοχὸν τοῦ θρόνου νὰ ἐξέλθῃ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκτελεστικῆς ἀπὸ ῥητῆς ἀδείας τῆς Βουλῆς.

Αὗται εἶναι τὰ οὐσιμώτερα ἄρθρα περὶ διαδοχῆς, τὰ ὅποια ἐπιθυμῶμεν νὰ τιθῶσιν εἰς τὸ σύνταγμα μας ἀντὶ τῶν ἄρθρων 36—40 τοῦ σχεδίου τῆς ἐκτροπῆς. Ἄς ἀνεκρίνωμεν ἐν τοῖς τῆς εὐχῆς μας εἰς τὸν Παύλῆστον Θεόν, ὅστις τοσούτος εἰς τὴν δεινὴν μας θραυματούργασιν, ὅστις εἰς τόσας περιστάσεις ἀγωνώμεθα, μᾶς ἐνέδειξε διὰ τῆς κρατικῆς τοῦ γαυροῦ λείοντος, κινῶντας μᾶς ἐκρίψας τροπῆς, καὶ διφῶντας μᾶς ἐπαύρως ἐν ὕδατος κυγῆς! Ἄς ἐκκαλεσθῶμεν καὶ ἔδῃ τὴν θέαν τοῦ ἀντιλήπτη διὰ τὸ ἐξημελυνθῶσι καὶ αἱ περὶ τῆς μελλούσης διαδοχῆς δυσχέρειαι· ἀλλ' ἂν ἰτέρου ἢ μὴν ἐκπνεύσωμεθα μόνον εἰς τὰς βουλὰς τῆς θείας προνοίας ἢ μὴν ὁμιλῶμεν τοῖς ὁκαθῆς τοῦ πεπρωμένου. Ὁ Θεὸς βοηθεῖ τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς φρονήσεως, τὴν ὁκοίαν τῷ ἐχέριεν· ἄς πρᾶξωμεν ὅ,τι ἡ φρόνησις ἀπαιτεῖ, ἢ κομποδίσωμεν συνετῶς περὶ τοῦ προλήμενου ζητήματος!

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τιμή τριτάτη διὰ τοὺς ἐκτὸς τῆς ἑξαμηνίας ἀρχ.

40

• • διὰ τοὺς ἑκτὸς • • • • •

50

Τιμή τῶν καταχωρήσεων δι' ἑκάστην σελίδα ἑξήκοντα 20.

Εἰσράματα πρὸς τὸν ἐκδοτὴν τῆς ἑξαμηνίας ἀνέλασται καθήκον

ΑΘΗΝΑΙ τὴν 6 Ἀπριλίου 1844.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Συμπολῖται! Ἀναδεχθέντες τὴν ὁποίαν ὁ Βασι-
... εὐηρεστήθη νὰ ἀναθήσῃ εἰς ἡμᾶς διεύθυνσιν τοῦ
Ἰπουργείου, πρῶτον ἡμῶν καθήκον ἐνομίσαμεν νὰ
ἀπευθυνθῶμεν πρὸς ὑμᾶς, διότι ἀπὸ τὴν εὐνοϊάν σας,
ἀπὸ τὴν εὐχρινὴν σύμπραξίν σας ἐξαρτᾶται ἡ ἐπι-
τυχία τῶν ἐργασιῶν μας.

Ἐξελθόντες τροπαιοῦχοι νικηταί ἐκ τοῦ ἐνδοξο-
τέρου τῶν ἡρωικῶν ἀγώνων, ἐδείξατε κατὰ τὰς τε-
λευταίας περιστάσεις, πρὸς θαυμασμόν τοῦ περωτι-
σμένου κόσμου, ὅτι ἠτύχησατε νὰ διατρέξῃτε ἐν-
δόξως καὶ τὸ ἀκανθῶδες στάδιον τῆς πολιτικῆς ἀ-
ναπτύξεως. Ἐν βαθυτάτῃ ἡσυχίᾳ, ὀφειλομένη εἰς τὸν
πατριωτισμόν σας, ἀπεπερατώθη τὸ μέγα ἔργον, ὑπὲρ
τοῦ ὁποίου, ἀφ' ἧς τὰ νεκροφόρα ὅπλα μας ἐπανα-
παύθησαν εἰς τὰς δάφνας των, μία καὶ ἡ αὐτὴ εὐ-
χὴ ἤκούετο ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Πανελληνίου. Ἀντὶ
ἐσωτερικῶν κλονισμῶν, ἀντὶ ἐχχειλήσεως τῶν ἀγρω-
τέρων παθῶν, ἀντὶ ἀπειθείας πρὸς τοὺς νόμους, συ-
νήθων κατὰ δυστυχίαν παρακολουθημάτων τῶν πο-
λιτικῶν μεταβολῶν, ὑμεῖς δὲν ἐπέδειξατε εἰς τὴν
Οἰκουμένην ὅλην παρά συμφιλίωσιν τῶν διεστώτων,
ἀνάπτυξιν τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων, καὶ ἐνι-
σχύσατε διὰ τῆς κλέον παραδειγματικῆς πρὸς τοὺς
νόμους εὐλαθείας, τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κυβερνη-
τικὰς Ἀρχάς. Τὸ πολιτικόν μας Σύνταγμα ἵσταται
ἤδη διὰ τὸν παρόντα καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας αἰῶ-
νας τεκμήριον ἐπιμαρτυροῦν τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἀ-
ρετὴν σας, καὶ ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἀναθέσασα εἰς τὸν
πατριωτισμόν σας τὴν τήρησιν αὐτοῦ, δὲν ἐπραξε

παρὰ ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὰ αἰσθήματά σας.

Αὐτὸν τὸν πατριωτισμὸν σας ἐπακαλούμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον ἔχοντες νὰ ἐφρμώσωμεν τὰς ὑγιεῖς τοῦ Συντάγματός μας ἀρχάς.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ θεραπεύσωμεν τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος, θέλομεν προετοιμάσει διὰ τὰς Βουλὰς τὰ ἀφορῶντα τὴν πάσχουσαν γεωργίαν, τὸ νεκρὸν ἐμπόριόν μας, τὴν ἐν τῇ γεννήσει τῆς παρακμάσασαν βιομηχανίαν, νομοσχέδια. Ὁ λαὸς ὑπέφερε καὶ ὑποφέρει ἡ ἀνακούφισις τοῦ δὲν εἶναι μόνον ἔργον πολιτικῆς ἀνάγκης, εἶναι καὶ ἀμοιβὴ ὀφειλομένη εἰς τὴν ἀρετὴν τοῦ.

Ἡ θεραπεία τῶν δικαίων παραπόνων τοῦ λαοῦ θέλει εἶσθαι πρὸ παντός ἄλλου τὸ σπουδαιότερον ἔργον μας. Ἐπιτηροῦντες τὴν διαγωγὴν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κυβερνητικῶν Ἀρχῶν θέλομεν ἐπιστήσει εἰς τὴν προσοχὴν των τὴν σωτηρίαν ἀρχὴν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁ λαὸς διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλ' οἱ ὑπαλλήλοι διὰ τὸν λαόν. Διὰ τῆς πλέον παραδειγματικῆς αὐστηρότητος πρὸς τὰς Ἀρχὰς αὐτὰς ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως θέλει δοθῇ εἰς τὸν λαόν τὸ ἀσφαλέστερον ἐχέγγυον τῆς δικαιοσύνης τὴν ὁποῖαν ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ ἐνεργουμένην πρὸς ὅλους τοὺς πολίτας. Αἱ Ἀρχαὶ πρέπει νὰ συνηθίσωσι πλέον νὰ θεωρῶσι τοὺς πολίτας ὡς τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μητρὸς, ἔχοντα τ' αὐτὰ δικαιώματα εἰς τὴν προστασίαν τῶν νόμων. Ἡ δικαία ὀργὴ τῆς Α. Μ. θέλει σβέσει ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν, καὶ παραπέμψει, χρείας καλούσης, εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, ὅσοι παραγνωρίζοντες τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης ἤθελον γενῇ ἐνοχοὶ μεροληπτικῆς πρὸς τοὺς ὀφειλομένους δικαιοσύνης. Θέλουμεν ἐπειθυμίσει εἰς τὰς Ἀρχὰς, ὅτι ἡ ἐλευθερία, ἡ τιμὴ, ἡ ἰδιοκτησία, καὶ ἡ ἐξάσκησις τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου εἶναι ἀτραλιτμένα ὅπασθεν τῆς κραταιᾶς ἀσπίδος τοῦ Συντάγματος.

Μετ' οὗ πολὺ πρόκειται νὰ ἐξασκήτητε συμπολίται, τὸ πολιτικώτερον τῶν δικαιωμάτων σας, νὰ ἐνεργήσῃτε τὴν ἐκλογὴν τῶν Βουλευτῶν σας, ἀροῦ ἐκπληροῦντες τὴν δοθεῖσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐντολὴν τῆς Συνελεύσεως ἐξεδώσαμεν ἤδη τὰς ἀνταρχαίας περὶ τῶν ἐκλογῶν ὁδηγίας. Θέλουν διαταχθῇ αἱ Ἀρχαὶ νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου χωρὶς νὰ ἐπεμβῶσι τὸ παραμικρὸν εἰς τὴν ἐξέσκησιν τῶν

δικαιωμάτων σας. Τὸ συνταγματικὸν σύστημα ποτὲ δὲν θέλει φέρει τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς περιμένει καρπούς, ὅταν οἱ ἐρχόμενοι διὰ τὰ ὁμολήσωσιν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ δὲν εἶναι οἱ ἄνδρες τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς του. Ποτὲ δὲν θέλει οὐνηθῇ ὁ Βασιλεὺς νὰ κάμῃ τὴν δικαίαν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικυρώσεως, τὴν ὁποίαν τὸ Σύνταγμα ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτόν, ὅταν ἐνδομύχως διστάζῃ ἂν τὰ παρὰ τῆς Βουλῆς ψηφιζόμενα ᾖναι ἐκφρασις τῶν λαῶν, ἢ ἐκφρασις πολιτῶν ἐνδεδυμένων μὲν τὸ πολῦτιμον ἔνδυμα τοῦ Βουλευτοῦ, ἀλλ' ὀφειλόντων τὴν ἐκλογὴν των ὅχι εἰς τὴν ἐλευθέραν θέλῃσιν τῶν δι-οικουμένων, ἀλλ' εἰς τὴν κομματικὴν διαίρεσιν, καὶ εἰς τὴν ὑπενεργήσασαν προστασίαν τῶν Ἀρχῶν. Θαρ-βεῖτε, συμπολίται εἰς τὴν εὐχρινῇ τῶν ἐπιθυμίαν νὰ μὴν ἐπηρεασθῇ οὐδὲ μέγρι κεραίας ἢ ἐξάτκτησις τῶν δικαιωμάτων σας· θέλουν εἶσθαι πάντοτε ἱερά δι-ημᾶς, καὶ ποτὲ δὲν θέλομεν ἀνελθῇ τὴν μικρῶτερον παραδίασίν των. Ἀφ' ἐτέρου σὰς προτρέπομεν, νὰ μὴν ἐνδίδητε εἰς κομματικούς διαπληκτισμούς, νὰ μὴν δι-ῶτε ἀκρόασιν εἰς τοὺς θελοντας νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ψήφόν σας δι' ἐπιδείξεων ὑκούλων, καὶ ν' ἀποσχορα-χίσῃτε ἐντελῶς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπιζητοῦσι τὰς φατρίας. Ὁ Βουλευτὴς πρέπει νὰ ᾖναι ὁ ἄνθρωπος τῆς πατρίδος, καὶ ὅχι ὁ ἄνθρωπος τῆς φατρίας. Θέτοντες τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας, συμβουλευόμενοι τὴν συ-νειδήσιν σας δώσατε τὴν ψήφόν σας εἰς ἄνδρας δια-κεκρημένους διὰ τῆς ἀρετῆς, διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ των καὶ διὰ τῆς ἀγάπης των πρὸς τὴν εὐνομίαν, καὶ τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν. Ἐνθυμήθητε, ὅτι ἀπὸ τὴν ἐμφρονᾷ ἐξά-σκησιν τοῦ πολυτίμου δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς χρέ-μαται ἡ εὐδαιμονία τοῦ μέλλοντός σας· οἱ αὐτῆς θέλουν ζωογονηθῇ αἱ συνταγματικαὶ ἀρχαὶ καὶ πα-ρέξει τὴν προσδοκαμένην ὠφέλειαν, μένουσαι ἄλ-λως νεκραὶ ἐπὶ τοῦ ἀψύχου γάρτου. Τὰ συνταγμα-τικὰ Κράτη δὲν εὐτυχοῦσιν, ὅπου τοῦ λαοῦ αἱ ψῆ-φοι δὲν εἶναι ἀμοιβὴ τῆς ἀρετῆς, ἀλλ' ἔρμαιον τῆς ἰδιο-τελείας. Αὐτοχειριάζονται οἱ λαοί, ὅταν τὸ τρομε-ρὸν ὄπλον τῆς ψήφου των δίδωσιν εἰς τοὺς ἐπι-βουλευομένους τὴν εὐδαιμονίαν των.

Θαρβεῖτε, συμπολίται, ὅτι οἱ φόροι, τοὺς ὁποίους ἀποδίδετε δὲν θέλουν χρησιμεύσει, εἰμὴ διὰ τὰς ἀ-ναποφεύκτους ἀνάγκας τῆς πολιτείας μας. Ἡ Κυ-βέρνησις γνωρίζει τὴν ἀμηχανίαν σας, τὴν χρημα-

ματαικήν ἀπορίαν, ἥτις μαστίζει τὴν κοινωνίαν μας, αἰσθάνεται πόσον καὶ αὐτὸς ὁ ἐξ ἀνάγκης διδόμενος ὁβολὸς ἀπονεικρύνει τὰς δυνάμεις σας. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων δὲν θέλει εἶσθαι ἐν ἡμῶν ὁ φραγμὸς, μέχρι τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν, ἀλλ' ὑπόμνημα ὅτι πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν φόρων. Ἡ αὐστηροτέρα οἰκονομία θέλει εἰσχυθῇ εἰς τὸν κυβερνητικὸν μας διοργανισμὸν περιορισθῶσιν εἰς τὰ ἀναπόφευκτα μόνον ἐξόδα. Φειδωλοὶ εἰς τοὺς προδιδασμοὺς, καὶ εἰς πᾶσιν ἀπονομήν χαρίτων ἐπιδοκνουσῶν τὸν προϋπολογισμὸν θέλομεν συσταίνει εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως μόνον τὴν ἐξειδικασμένην ἱκανότητα, τὰς ἐξειδικασμένας πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις.

Τὰς ἐδράς τῶν ὀτμοσίων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ κατέχωσιν οἱ ἰκτωότεροι τῶν πολιτῶν, καὶ ὅσοι διὰ τῆς ἐν διαστήματι τοῦ ἀγῶνος ἀμέμπτου ὑπηρεσίας των, διὰ τῆς ἀρετῆς των, καὶ διὰ τῆς προτέρας των ἐντίμου διαγωγῆς ἀπεκατεστήθισαν ἄξιοι τῆς βασιλικῆς εὐνοίας, καὶ παρέχουσιν εἰς τὸν λαὸν ἐχέγγυα χρηστῆς καὶ ἀμερολήπτου διοικήσεως. Ποτὲ δὲν θέλει ἐξελθεῖ ἡ Κυβέρνησις τῆς γρημμῆς ταύτης, τὴν ὅπου εἰς ἐχάραξεν εἰς ἐαυτήν.

Τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸ Ναυτικὸν, παρημελημένα ἄχρι τοῦδε, ἐπέτυραν πρὸ καιροῦ τὴν προσοχὴν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Βασιλέως. Θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ ἀνυψώσωμεν ἀμφοτέρω εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, ἥτις ἀνήκει εἰς τὰ δύο ταῦτα προπύργια τῆς ἐσωτερικῆς, καὶ ἐξωτερικῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ ἔθνους, ὥστε, ἂν ποτε νέοι ἀγῶνες καλέσωσι τὰς θαυμαστόρους σιμαίας μας εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης, ἐξησφαλίσμενοι νὰ ᾔναι οἱ θρίαμβοί των.

Ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀρχὰς ὁρμώμενοι, μακρὰν πάσας ἰδέας κομματικῶν προτιμήσεων, λησμονοῦντες τὰς παραφοράς τοῦ παρελθόντος, ἀνέβημεν θαρρῶν λέως ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν ἐδρῶν, ὑπακούσαντες εἰς τὴν θέλησιν τοῦ σεβαστοῦ Μονάρχου μας. Εἴθε τῆς θείας Προνοίας ἡ ἀντιληψίς, καὶ ἡ εὐχὴ τῶν συμπολιτῶν μας νὰ μᾶς καθοδηγήσωσι εἰς τὸ δύσκολον στάδιον, τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ ἀπυρέξωμεν

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τιμή τριπλή διὰ τὰς τρεῖς τῆς ἡμετέρας Ἀρχ.

40

• • διὰ τὰς δύο • • • • •

20

Τιμή τῆς καταγραφῆς τῆς ἡμετέρας εἴδος Ἀριθ. 20. διὰ μισθὸν τῆς 15 εἴδος
καταγραφῆς Ἀριθ. 10. τῆς εἴδος
Γράμματα πρὸς τὴν ἐκδόσιν τῆς ἡμετέρας εἰσάγειται ἀπολύτως.

ΑΘΗΝΑΙ τὴν 20 Ἀπριλίου 1844.

Αἱ ὑπουργικαὶ ἐφημερίδες ὀνομάσαντες τὴν Ἑλπίδα πρὸ δύο μηνῶν ὄργανον τῶν ἀναρχικῶν, φαντασμαγορικὴν ἤδη ἀποκαλοῦσιν αὐτήν, καὶ ἔχουσι δίκαιον, διότι πραγματικῶς ἀγορεύει περὶ φαντασμάτων, ἐπειδὴ ἡ ἀλήθεια κατήντησε σήμερον φάντασμα, τὸ ὁποῖόν ὅλοι φεύγουσιν. Οἱ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως = καὶ ἐνταῦθα δὲν ἐννοοῦμεν τοὺς φρονίμους ἀνδρας τῆς Ἀντιπολιτεύσεως = καὶ τινὰ μικρὰ ὄργανα αὐτῆς ἀποροῦσι πῶς δὲν ἐξηγούμεθα, ἐννοοῦντες ἐξηγήσιν, τὴν σχιζμαχίαν κατὰ ἰδανικῶν ἀδικοημάτων τοῦ Ὑπουργείου ἢ τὸν ἐνθὺν καχεῖθεν, ἀκρόμῳ καὶ ἀτρυκῶν διπληκτισμὸν, ὀχιμόνῳ κατὰ τῶν πραγματικῶς ὀχι ὀρθῶν, ἐνίοτε κοιμητικῶν, ὀχι σπανίως παραλόγων πράξεων του, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἀγαθὰ οὔσαι συμφωνοῦσι μὲ τὰς ἀρχάς μας. Αὐτὰ! αἱ ἐκατέρωθεν ἀμφιβολίαι τῶν συγκρουομένων διεσπιδάλλοντο, ἂν οἱ ἀμφιβάλλοντες ἐλάβανον τὸν κόπον ἀναγινώσκοντες τὴν ἐφημερίδα μας, νὰ ῥίψωσι καὶ ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ τίτλου αὐτῆς ἡ Ἑλπίς ἐφημερίς ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Ναί, Κύριε, προσημιάσαμεν τὸν κατὰ τῆς Βαυαροκρατείας ἐξολοθρευτικὸν πόλεμον, ἐθυσιάσαμεν τὰ ἀτομικά μας συμφέροντα, διεκινδυνεύσαμεν τὴν ἀτομικὴν μας ὑπαρξίν, ἴδομεν ἀτρόμως τὸν πέλεκυν τῆς λαμμητόμου ὑψωμένον κατὰ τῆς κεφαλῆς μας, ἀλλ' ὀχι διὰ ν' ἀλλάξωμεν Ἀρχοντας, ὀχι διὰ νὰ στήσωμεν ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τῆς Βαυαροκρατείας τὴν αἰσχροτέραν Κομματοκρατίαν, διὰ ν' ἀνυψώσωμεν εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἐδρας, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους Ἀρχὰς ὠρισμένα τινὰ πρόσωπα, ἀλλὰ διὰ νὰ

ἰδῶμεν τὴν Ἐποκράτειάν μας εὐδαίμονοῦσαν ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν αἰγίδα συνταγματικῶν νόμων, τὸν θρόνον αὐτῆς στερεόν, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀντικείμενον σχέψεων εἰς τοὺς περὶ τῆς Ἀνατολῆς συνδυασμοὺς τῆς διπλωματικῆς εὐφυίας τῆς Δύσεως.

Δισταγμοὶ μεγάλοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν καρδίαν πολλῶν τῆς ἀναρχίας· ὁ φόβος κατέπνιγε τὴν φωνὴν τῆς ἀνάγκης, καὶ ὁ νῦν Πρωθυπουργός, καὶ ὁ Κωλέτης καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὅχι ὀλεγώτερον φίλοι τῆς πατρίδος, ὠχρίασαν ἐνώπιον τῆς υποθέσεως βιβίας μεταβολῆς, ἐτυμβούλευον τὴν ὑπομονὴν ἀλλ' ἡ μεγάλη ἰδέα τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου ὑπερίσχυσε, καὶ αἱ βουλαι τοῦ Ὑψίστου ἐπληρώθησαν. Ὁ Μεταβὰς καὶ αἱ συνεργήσαντες εἰς τὴν μεταβολὴν ἀπέκτεσαν δικαίωματα ἀναμφισβήτητα εἰς τὴν ἐγγνώμωσύνην τοῦ ἔθνους.

Εἰς τὰς καρδίας ὅλων ἐνέχυσεν ἡ Θεία Πρόνοια κατὰ τὴν λαμπρὰν ἐκείνην ἡμέραν τὸ αἶσθημα τῆς Ὁμοιότητος, αὐτῆς τῆς μεγάλης ἀληθείας, τὴν ὁποίαν ὁ Πλάστης ἐπιδεικνύει εἰς τὸν ἄνθρωπον καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ἀτομικὰς καὶ κοινωνικὰς τοῦ ἀνάγκας ὡς τὸ σύμβολον τῆς δυνάμεως. Αὕτῃ ἡ ὁμολογία θαυματουργήσεν, αὐτὴν θεωροῦμεν ὡς τὴν πρώτην τῶν ἀρχῶν τῆς Γ'. Σεπτεμ. τὰς ὁποίας θελομεν ἀναπτύξει ἐν συντόμῳ, ὡς τὰς ἐννοοῦμεν διὰ τὰς πείσωμεν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ τὴν Ἀντιπολίτευσιν, ὅτι πιστοὶ εἰς τὰς ἐργίας μας, οἱοὶ ἤμεθα κατὰ τὴν στιγμήν καθ' ἣν ἐβρίσθη ὁ κόπος ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ ἔθνους, ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἤμεθα, καὶ θελομεν εἶσθαι, ἕως οὗ ὁ θάνατός μας ἐπιβάλλῃ σιωπὴν.

Ἡ Βασιλοκρατία, ἐξάμβλωμα τῆς διχονοίας ὅχι τοῦ ἔθνους, διότι τὸ Ἔθνος πρὶν δὲν εἰδιχονόησεν, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς αἰκῆς ἀγωνιζομένων, ἐστάθη πιστὴ εἰς τὴν γεννήσασα αὐτὴν μητέρα. Ὡς καὶ εἰς αὐτὰς τὰς οἰκογενεῖας ἔφερε τὴν διαίρεσιν, κατεσπάρατε τὰ σπλάγχνα τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τὰ διατηρῇ τὴν διχονοίαν, κατεσπατάλευε τὰ χρήματα τοῦ πένητος λαοῦ, ἐξευτέλιζε τοὺς βαθμοὺς, ἐξεπόρνευε τὴν δικαιοσύνην, ἐξύβριζε τὸν ἑθνικὸν ἀγῶνα, κατέστησε τ' ἀριστεία καὶ τοὺς σταυροὺς ὄργανα δαλεασμῶν, ἀντὶ σημείων διακρινόντων τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν ἡρωισμόν. Οὐδὲν ἱερὸν, οὐδὲν ὅσιον εἰς αὐτὴν, ὡς καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα ἤθελσε νὰ καταστήσῃ πατριάρχην, καὶ περὶ τούτου ἐπιχαλούμεθα μάρτυρα αὐτὴν τὴν Γερμανικὴν δημοσιογραφίαν,

τῆς ὁπίας τὰ παραλήματα ἐν ἀποπάσμοισιν ἄλλοτε ἐδημόσιοναμεν.

Αὐτὴν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐθεωρήσαμεν οἱ πρῶτοι, προβάλλουσιν τοῦ θρόνου τὴν ἀξιοπρέπειαν, τοῦ ἀγῶνος τὴν ἱερότητα, τῆς Ἐπικρατείας τὸ μεγαλεῖον, παραλύουσιν τὴν δύναμιν τοῦ ἔθνους. Ἐφρονήσαμεν εὐχῆς ἔργον νὰ συνάσπισθωσιν οἱ Ἕλληνες εἰς ἓν κέντρον, ν' ἀποχαιρετήσωσι τὰς κομματικὰς διαφρέσεις, νὰ συγκεντρώσωσι τὴν ἐνέργειάν των πρὸς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, νὰ μὴ ἀκούωσι τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιβροὰς, εἰμὴ καθόσον ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς εὐκρανείας πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς προστασίας ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος. Ἐννοήσαμεν νὰ πύσῃ ἡ σπατάλη τοῦ δημοσίου πλούτου ὑπὲρ τῶν ἀδίκως εὐνοουμένων, νὰ πύσῃ ἡ κατάχρησις τῶν ἀριστείων καὶ τῶν βαθμολογιῶν, κατάχρησις τόσῳ μᾶλλον ἀτυγχώρητος, καθ' ὅσον ὀχι μόνον συνεπιφέρει νεία βάρη τοῦ δυστυχοῦς λαοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑποτρέφει τὴν ἐχθρότην μεταξὺ τῶν πολιτῶν, διαχωρίζουσα αὐτοὺς εἰς εὐγενεῖς, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἀγενεῖς. Ἐννοήσαμεν τοὺς προβιδιασμοὺς ἀμοιβῆν ἐξειδικασμένης ἰκανότητος, ἐξειδικασμένων πρὸς τὴν πατρίδα ἀθλῶν, ἀνάγκην ἐπὶ τέλους ἀναπόφευκτον τῆς ὑπηρεσίας, ὀχι ποτὲ μέσον βελασμοῦν, ἢ τυπικὴν κήρυξιν πτωχαλαζονείας κατὰ τὰς, δυστυχῶς πλεονεξούσας, ἡμέρας τῶν ἐορτῶν. Ἐννοήσαμεν τὴν δικαιοσύνην συγκαθημένην ἐκ δεξιῶν τοῦ θρόνου.

Ἡ Βαυαροκρατία καλῶς μὲν ποιοῦσα ἐν ἐθεώρησε τὰς δημοσίας θέσεις ἀνεξαιρέτως, ὡς λάφυρα πολέμου, ἢ ὡς προνόμιον, τῶν ἀντοχόνων, ἀεικρίτως ἐγαρέτων, ἢ ἐχθρῶν τῆς ἰδίας πατρίδος, ἀλλ' ἂν ἑτέρου τὸ καταχθόνιον αὐτῆς σύστημα ἀκολουθοῦσα, τὰς κατέστησεν ἀμοιβῆν τῆς ἀνικανότητος, τῶν δουλικῶν φρονημάτων, τῆς κατὰ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἐπιβουλῆς, καὶ τῶν ἐξωτερικῶν συστάσεων. Ο λαὸς ἔπασχεν ἐκ τούτου, ἡ ὑπηρεσία ὠπισθοδρόμει, ἡ ἀρετὴ ἐπεριπροναίτο. Ἐννοήσαμεν νὰ θεωρηθῇ ἡ Ὑπλληλία, ὡς βάρος κοινωνικόν, τὸ ὅποιον ν' ἀνατεθῇ εἰς ἐκείνους τῶν πολιτῶν, ὅσοι ἐπὶ συνέσει καὶ ἀρετῇ διακρινόμενοι ἤθελαν δίδει εἰς τὸν λαὸν ἐγγυήσεις δικαίως φρονίμου, συμβιβαστικῆς, δυναμένης νὰ καταπαύῃ τὰ παράπονα, νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸν λαὸν εἰς τὸ πρὸς τοὺς νόμους σέβας του, εἰς τὴν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν ἀγάπην του, εἰς τὸν

πρὸς τὴν παιδείαν ἀξιέπαινον ζήλόν του, εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ὀλμικῆς ἀποκαταστάσεώς του ἀόχνους προσπαθείας του, νὰ ὑποτρέφῃ μετὰ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως, καὶ τῆς πολιτικῆς ἀνατροφῆς, ἀνευ τῶν ἐποίων δὲν δύναται νὰ φθάσῃ τὸν προορισμὸν του. Ἐννοήσαμεν καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ περιβήτητου ἐκείνου ψηφίσματος νὰ συμβιβάζεται τὸ ὑπαγόρευθαι τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας πνεῦμα, μὲ τὴν ἐκαιοσύνην, μὲ τὴν φρόνησιν, μὲ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τοιοῦτοτρόπως ὥστε νὰ προτιμῶνται ὅχι οἱ αὐτόχθονες, ἀλλ' οἱ αὐτόχθονες ὅσοι τιμῶσι τὴν πατρίδα ἣτις τοὺς ἐγέννησε, νὰ προτιμῶνται οἱ ἀγωνισταὶ ὅσοι πραγματικῶς ὑπομείναντες τὰ δεινὰ τοῦ ἀγῶνος, ἀριστεύσαντες φέρουσι ἐντίμως τὸ ὄνομα τοῦ ἀγωνιστοῦ, ὅχι οἱ ἐπαβουλευθέντες ἀπὸ τοῦ 1821 τὴν πατρίδα, οἱ φέροντες ἀντὶ ἐντίμων πληγῶν, τὰς κατάρας τοῦ ἔθνους.

Ἡ Βαυαροκρατία παρέλυσεν τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸ ναυτικὸν μας, τὰ κατέστησεν ἐλέους ἀξία, καὶ διὰ νὰ μὴν ἐνθυμώμεθα τὰς δάφνας μας, ὑπέκρυψε καὶ τὰς παλαιὰς σημαίας μας, τῶν ὁποίων ἐκάστη πληγὴ εἶναι μνημεῖον θριάμβου. ἠθέλησε νὰ καταιπνίξῃ τὸ Ἑλληνικὸν αἰσθημὸν μας, νὰ δεσμεύσῃ τὸ μέλλον μας. Ἐννοήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστήσῃ ἡ Ἐξουσία τὴν ἐξιδιασμένην προσοχὴν τῆς εἰς τὰ δύο αὐτὰ προπύργια τῆς ἐλευθερίας μας, εἰς τὰ δύο αὐτὰ λαμπρὰ ἀστρα, τὰ ὅποια ἀκτινοβολοῦντα νὰ ἐνθυμίζωσιν εἰς τοὺς ἐκτὸς τῶν ὁρίων ἀδελφούς μας, ὅτι ὁ πολιτικὸς ὀρίζων ἐν ἐσχρατίσθῃ δι' αὐτούς. Δὲν ἐννοήσαμεν ὅμως τὴν λαμπρότητα τῆς ἐνδυμασίας, πρὸς τὴν αὐτὴν ἀληθὴ ἐπίδειξιν τῆς πτωχαλαζο-νείας μας· δὲν ἐννοήσαμεν ἀντὶ μοιρῶν καὶ ταχυμάτων ν' ἀκούωμεν, πρὸς ἐμπαγμὸν τῆς μικρότη-τός μας, στρατιᾶν στρατηγῶν καὶ ναυάρχων.

Ἡ Βαυαροκρατία ἐπεθύμει τὴν ἐπέμβασίν της καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν κάλπην τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, αὐτὸ τὸ ἀπρόσβητον ἄσυλον τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ· ἐπεθύμει τὰ πάντα νὰ στρέφωσιν πρὸς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν, νὰ γεννᾷ δούλους ἀντὶ ἐλευθέρων πολιτῶν, νὰ δεσμεύῃ τὴν ἐκφρασὶν τῶν εὐχῶν τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ᾔῃαι ἡ θέλησίς της νόμος. Ἐννοήσαμεν διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου νὰ χαίρῃ καὶ ὁ δημότης εἰς τὴν ἀτομικότητά του, καὶ ὁ δῆμος εἰς τὴν ἐνότητά του, καὶ ἡ ἐπαρχία

εἰς τὴν ὁλομέλειάν της, τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐκείνην ἐντὸς τῆς ἐξασκήσεως τῶν δικαιωμάτων των, ἀνευ τῆς ὑποίας τὸ Σύνταγμα δὲν εἶναι ἐμὴ μέσον νομιμοποιήσεως τῶν ἀνομιῶν.

Ἡ Βασιλοκρατία ἐξυβρίζουσα τὸν ἱερὸν ἀγῶνα παρημέλησε τὰς οἰκογενεῖας τῶν πεσόντων ἀγωνιστῶν, πολλάκι ἐξεκληρώθησαν τῆς πείνης, καὶ μολοντοῦτο ὁ προὑπολογισμὸς ἡδείκνυεν ἡμίσεως καὶ ἐπέκεινα ἑκατομυρίου ποσὸν συντάξεων, καὶ ἄλλο τόσον ποσὸν ἐξοικονομήσεων. Ἐννοήσαμεν τὴν δικαίαν διανομὴν ἔργον ἐθνικοῦ, ἱεροῦ χρέους, διότι πᾶς ὁβολὸς αὐτοῦ τοῦ κερχλαίου τοῦ προὑπολογισμοῦ, δαπανώμενος ἐπὶ ἄλλῳ παρὰ τῷ κυρίῳ, ἱερῷ σκοπῷ του, εἶναι πραγματικῶς ἀρπαγὴ ὁβολοῦ τῆς χήρας.

Ἡ Βασιλοκρατία ἐλησμόνητε ποίων ἀπόγονοι εἴμεσθ, ἐλησμόνητεν ὅποιαν ποίπει ὃ ἀζητήσωμεν καὶ ἡμεῖς κληρονομίαν εἰς τοὺς ἀπογόνους μας· ἐλησμόνητεν ὅτι ἓνα θεὸν λατρεύοντες, μίαν γλῶσσαν ὁμιλῶντες, μίαν πατρίδα ἔχομεν, εἰς τὴν ὅποιαν τὰ ἔρια δὲν δύνανται νὰ διαγραφῶσιν ὁριστικῶς· οἱ ἰσχυροὶ τῶν ἔθνων διότι τὰ διέγραψεν ὁ χεῖρ τοῦ Ἰψίτου, τὰ διέγραψεν ἡ ἀθάνατος ἱστορία· Ἐννοήσαμεν διὰ τῆς μεταβολῆς νὰ θέσωμεν τὰ θεμέλια τοῦ μέλλοντός μας, δεικνύοντες εἰς τοὺς ἐκτός τῆς Ἐπικρατείας ἀδελφοὺς μας ἐγγύθεν τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐνομίας, ὅχι τὰ δεινὰ τῆς ἀναρχίας, τὸ εὐεργέτημα τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας, τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ κυβερνῶντος καὶ τῶν κυβερνωμένων.

Ἐννοήσαμεν ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν μεταβολὴν τῆς γ'. Σιπτεμβρίου, καταστροφὴν τῶν κομμάτων, σωματῶν ὁμονομίας ἀδελφικῆς, σιτσιγέον ἐθνικῆς εὐδαιμονίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, ὅπου ἡ ἀρετὴ περιφρονεῖται, καὶ ἡ κακία βραβεύεται, ὅπου εἰς τὴν διακομὴν τῶν δημοσίων ἐπαγγελμάτων οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας δὲν ἐρωτῶσι τὰς ἀνάγκας τῶν διοικουμένων, ἀλλὰ τὰς ὑποχέσεις τῶν ἐφθούργων· ἐννοήσαμεν τὴν γ'. Σεπτεμβρίου, ἡμέραν κατ' ἑνὶ τῷ εἶναι, ἀνεγερθὲν ἐκ τοῦ δεκαετοῦς ληθάργου, ὥρην νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀκέναντι τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἀξιοπρέκειάν του, τὴν ὅποιαν αἱ περιστάσεις ἀπήτησαν καὶ ἀπαιτοῦσι, καὶ νὰ συμβουλευῇ μόνον τὰς ἀνάγκας του, ὅχι τὰς ἀνάγκας ἄλλων ἐθνῶν. Ἐννοήσαμεν ἐπὶ τέλος τὴν πολιτικὴν μεταβολὴν μας καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξίν της, ὅποιαν τὴν ἐπιθυμήσαμεν, καὶ ὅποια εὐτυχῶς ἐφάνη, εἰς τὴν γέννησίν της, μεταβολὴν ἐθνικὴν, ὅχι κομματικὴν, εἰρηρικὴν, ὅχι ἐν τοῖς σκαρχμοῖς ζητοῦσαν τὴν δύναμίν της.

Αὐταῖ εἶναι ἐν συνόψει αἱ ἀρχαὶ τῆς γ'. Σεπτεμβρίου, ὅποιες τὰς ἐννοήσαμεν καὶ πρὸ τῆς μεταβολῆς, καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν, καὶ πρὸ τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐπὶ τῆς διαρκείας αὐτῆς, καὶ ὅποιες τὰς ἐννοοῦμεν καὶ ἤδη, ὅποτε τὸ Σύνταγμα διομολογηθὲν, εἶναι νόμος ἱερὸς, τοῦ ὁποῦ

καὶ τὰς κατὰ τῆς πεκοιθήσειώς μας διαταξίαις ὁρῶμεν
να σεισασθῶμεν, ἵνα τοῦ ἡ Πατριελληνία αὐτοῦ ἀναθεώρηται
διορθώσῃ τὰς ἐλλείψεις τοῦ.

Δι' ἡμᾶς τὰ πρότωκα εἶναι ἀδιόφορα, τὴν ἐφαρμογὴν
τῶν ἀρχῶν μας ἐπιζητοῦμεν, ἀρχῶν, τὰς ὁποίας δὲν συμ-
μερίζονται οἱ συνεισθημένοι να κυλίονται εἰς τὸν βόρβο-
ρον τῶν καμμάτων, εἰς τοὺς διπληκτισμοὺς τῶν ὑλικῶν
ἀτομικῶν συμπεριόντων, δὲν τὰς συμμερίζονται οἱ θεωροῦν-
τες τὸν λαόν ὡς ἕρμαιον τῶν ἐριξεῶν των, ὡς πηγὴν
ἀνεξάντλητον ὠρελημάτων δι' αὐτοῦ, οἱ ζητοῦντες να χω-
ρήσωσιν ὅλοι, ὅπου δὲν εἶναι τόπος παρὰ δι' ὀλίγους· δὲν
τὰς συμμερίζονται οἱ ζῶντες διὰ τῆς βλαδουργίας· τὰς συμ-
μερίζεται ὁμῶς ὁ ἀθάνατος λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀκα-
τακύστως φερόμενος καὶ μηδέποτε ἀπαντῶν, ὁ φί-
λος τῆς ἡσυχίας, καὶ ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀναρχίας· τὰς συμ-
μερίζονται οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀδελφοί μας καὶ οἱ ὑπὸ
τὸν ζυγὸν στεναίνοντες, καὶ οἱ ἐν Εὐρώπῃ βλέποντες τὰ
ἀγαθὰ τῆς εὐνομίας, καὶ ἐπιθυμοῦντες δι' αὐτῶν να ὑψω-
θῇ ἡ μεγάλη ἐμὴν πατρίδα εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο τῆς δόξης,
τὸ ὁποῖον ἔρχεται πλέον να μὴν ᾗται ἀπλοῦν ἐννεον. Οὐ-
δέποτε τὸ Ὑπουργεῖον φαντάζον, ἡ παραλογιζόμενον θέλει
εὐρὴ χάριν ἐνώπιόν μας. Δὲν λέγομεν ὅτι εἶναι Ὑπουρ-
γεῖον ἐπιβεβλημένον, ἡ σπριτωμένη τῇ Ἐξουσίᾳ, διότι σιβό-
μεθα τὰ δικαιώματα τοῦ Θεοῦ, ὅχι ὀλιγώτερον παρὰ τὰ
δικαιώματα τοῦ πολίτου καὶ ὁ Θεὸς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ
σχηματίζειν τὰ ὑπουργεῖα ὑπουργικὴ εὐθύνη δὲν χωρεῖ εἰς
τὸν σχηματισμὸν τοῦ, ἡ πρωτοκαρτερὴ δὲν εἶναι εἰς αὐτὴν
τὴν περίστασιν παρ' ἀναγκαῖος τύπος. Ἀπαιτοῦμεν ὁμῶς
να ἐνθυμηθῇ τίλος πάντων τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι δὲν κυβερνᾷ ἐ-
πὶ κόμματος, ἐπὶ συμμορίας πολιτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἔθνους
ὁλοκλήρου, ὅτι δὲν πρέπει συμβουλευόμενον ἀνόητους να
πράττῃ ἀνόητα, συμβουλευόμενον βλαδούργους να βλαδουρ-
γῇ, συμβουλευόμενον φανταστας να φαντασθῇ καὶ ἐν τῷ
κέντρῳ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἃς ἐνθυμῆται ἐνίοτε τὸ
ῥητὸν τοῦ Δαδιδ « αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλήθησαν,
καὶ ὡσεὶ γόρυς ἐξηράνθη ». Δὲν ἐννοοῦμεν ἐπίσης
τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἀπαντῶν ἐχθρὸν παρατεταγμένον κατὰ
τοῦ Ὑπουργείου, παραλῶντα τὴν κυβερνητικὴν ἐνέργειαν,
πλαστουργοῦντα ἀδικήματα μὴ ὑπάρχοντα, ἀποδίδοντα εἰς
αὐτὸ ἄλλας παρὰ τὰς παρεχόμενὰς ὁσῶν εἶναι ἐνσχόν.
Ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐρεῖται να ᾗται ὁ ἀγρυπνὸς φύλαξ τῶν
δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, διότι πάντα Ἐξουσία κλίνει
τυφλῶς πρὸς τὴν ἀδικίαν, ἐρεῖται να ἐπιδεικνύῃ διὰ τοῦ
τύπου τὰ ἀδικήματα τῶν Ὑπουργῶν, καὶ τὰ αὐτὰ δὲν
θέλουν λείπει, ἂν τὸ Ὑπουργεῖον ἐξακολουθῇ, ὡς ἤρχισεν.
Ἀλλ' ἃς ἐνθυμηθῇ ἂν ἐτίρου ἡ Ἀντιπολίτευσις ὁπόσῃ
ἐκκίπτει τῆς ἀξίας τῆς μεταχειριζομένη ἀλλὰ παρὰ τὰ
ὅπλα τῆς ἀληθείας, καὶ ὁποῖον ἀναδέχεται εὐθύνην, ἂν
παρεχρεωμένη τῆς εὐθείας ὁδοῦ δὲν βλέπῃ ἐκπρὸς τῆς παρὰ
μόνον πῶς να βίβῃ τὸ Ὑπουργεῖον. Εἰς συνταγματικὰ Κρά-
τη σπένδω καταδίδεται ὁ πολίτης ἀπὸ τῆς ἐδρας τοῦ Ὑ-
πουργοῦ εἰς τὸ χάος τοῦ τέλους.

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τυπὸ ἑξατά δὲ τὰς ἐκδόσεις ἑβδομαδιαίας ἡμέρας. 40
 • • • δὲ τὰς ἐκδόσεις • • • • • 50

Τυπὸ τῶν καταχωρήσεων δὲ ἑκατὸν στήλας ἑκατὸ 20. δὲ καὶ πενήντα τὰς 15 στήλας
 καταχωρήσεις ἑκατὸ 40. τὴν αἰχὴν
 ἑξήκοντα πρὸς τὴν ἑκατομμύριον τῆς ἑξακτομύριον ἀντικείμενα ἡμερομηνία.

Ἐκ Βιέννης τῇ 21 Ἀπριλίου 1844

Ἡ εἰδότης τῆς εὐτυχούς ἀποπερνώσεως τῶν ἔργων τῆς Συνελεύσεώς σας εἶναι ἀληθὲς φαινόμενον εἰς τὴν ἱστορίαν. Οἱ φόβοι, τοὺς ὁποίους εἶχον συλλάβει ὅσοι δὲν ἐγνώριον τὸν χαρακτήρα τοῦ ἔθνους σας, ἀπέβησαν ἐντελῶς μάταιοι, καὶ αἱ ὑποψαί περὶ τοῦ φιλοταράχου πνεύματος τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος διεσκεδάσθησαν. Σὰς ὁμοῦ, τῷ ἐν εὐλαστρίᾳ, ὅτι ἐγὼ ὁ Ἰάκωβος, ὁ πολλαχὲς ὁδοιπορήσας ἐν Ἑλλάδι καὶ εὐρέθεις κατὰ σύμπτωσιν κερῶν εἰς τὰς περισσοτέρας κρίσιμους περιστάσεις τῆς, ἀμφίβαλλον περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ἡσυχίας συλλογιζόμενος κυριαρχικὴν Συνέλευσιν ἔχουσιν τόσα παράπονα νὰ ἐκφράσῃ περὶ τῶν παρελθουσῶν πληγῶν πολυετοῦς ὀλεθρίου συστήματος. Τὸ σύνταγμα σας, φίλε, ἐμφαίνει φρόνησιν, καὶ ὀρθὴν σκέψιν, τὴν ὁποίαν μόλις ἐδύνατό τις νὰ περιμείνη ἀπὸ ἔθνη γεγυμνασμένα εἰς τὰς συνταγματικὰς συζητήσεις, γεγυμνασμένα εἰς νομοθετικὰς ἐργασίας. Δὲν εἶναι τέλειον ἔργον (sie laesst Manches zu versprechen uebrig) πρὸ πάντων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ προσόντα τῶν μελῶν τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων, εἰς τὴν καθιέρωσιν τῶν ὁποίων τὸ ἐπαρχιακὸν πνεῦμα ὑπερίσχυσε τῶν ὀρθῶς ἐννοουμένων συμφερόντων τῆς Ἐκτετατείας, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου καθιερῶσατε ἀρχὰς πολλὰ ὑγιεῖς, καὶ ὅ περὶ ἐκλογῆς νόμος σας, ἐξαιρουμένης τῆς περὶ βουλευτικῆς κατ' ἐπαρχίαν ἱκανότητος, στηρίζεται ἐπὶ βάσεων πολλὰ φιλελευθέρων, καὶ διακρίνεται διὰ τῆς ἀφειλείας του. Ἡ ἀμεσος ἐκλογή ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ Συνέλευσις συνεβάδισε

μέ τας ἀπειθήσεις τοῦ αἵματος. Συμμερίζομαι ἐντελῶς τὰς περὶ Γερουσίας παρατηρήσεις, σας τὴν ἀκριβειαν τῶν ὁποίων συναισθάνεται βεβαίως ὅστις γνωρίζει ἀκριβῶς τὸν τόπον σας, καὶ τὸ προσωπικόν· ἀλλὰ, φίλε, ἐλησιμονήσατε, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι πολλάκις λησιμονοῦσιν, ὅτι ἡ νομοθεσία πρέπει ν' ἀκολουθῇ τὸν χαρακτήρα τοῦ ἔθνους, διὰ τὸ ὅποιον γίνεται. Ἐπειτα ἔπρεπε νὰ ἐνθυμηθῇτε, πόσον αἱ μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Δύσεως περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν ἰσχύν τῆς Εὐρώπης, καὶ πόσας πολλάκις ἔχασαν καὶ χάνουσι θυσίας πρὸς διατήρησιν αὐτῆς. Ποτὲ δὲν ἠθέλαν συγκατατεθῇ αἱ Ἀλλοὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας νὰ ἰδῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαγομένους ἀρχαίς, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν ἐσφαλμένην ἰσχύς, ἰδίαν τῶν εἰδύναντο νὰ ἀφήσωσι σπέρματα ταραχῶν κατὰ δυστυχίαν τὰ μικρὰ Κράτη, ὅποια καὶ ἡ Ἑλλάς, χρήζοντα μάλιστα προστασίας, εἶναι ἀναγκασμένα πολλάκις νὰ θυσιάζωσι τὴν πεποιθησὶν τῶν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν προστατῶν τῶν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐρόνησιν τῶν διοικούντων νὰ ἐλαττώσωσι διὰ φρονίμων μέτρων, καὶ μάλιστα διὰ τῆς καταλληλοτέρης ἐκλογῆς τοῦ προσωπικοῦ. τὰς δυσσεβεστάτους διὰ τὸν τόπον συνεκείας διατάξεων μὴ ἐντελῶς καταλλήλων. Εἶναι ἀνεντιφρόνητον, ὅτι ἡ ἀκραιφνεστάτη τῆς Ῥωσίας ἀπὸ τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν μεταβολὴν τῶν, δὲν ἐστάθη πολλὰ ὠφελίμος εἰς τὸν τόπον σας· γνωρίζετε πόσον ἡ Δύσις υποβλέπει τὴν Δύναμιν ταύτην εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς, καὶ πόσον πολλάκις παρεξηγοῦνται καὶ αὐτὰ τὰ ἀθωότερα περιστατικά, εἰς τὰ ὅποια πάντοτε ἀποδίδεται ὑποκεκρυμμένος σκοπός. Ἡ Εὐρώπη ἐσυνείθισε νὰ ὑποβλέπῃ τὴν Ῥωσίαν ἀντὶ νὰ προσπαθῇ ν' ἀρκάξῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς τὴν προστασίαν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία μικρολογοῦσι πολλάκις, ἐνῶ ἡ Ῥωσία ἀπλόνει τὰς ρίζας τῆς μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Γουρκίας. Ἡ Γαλλία καὶ Ἀγγλία ἐνόμισαν μέγα κατόρθωμα, μετὰ πολυμήνους συζητήσεις καὶ διαπραγματεύσεις τὴν περὶ μὴ καταδιώξεως τῶν ἀρνησιθρήσκων Σουλτανικὴν ἀπόφασιν, ἐνῶ ἡ Ῥωσία ἀπειτοῦσα ἐντόνως τὴν κατάπαυσιν τῶν καταδυναστεύσεων κατὰ τῶν χριστιανικῶν λαῶν, ἀπέκτησε νέα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν.

· Ἡ ἀπομάχρυνσις τῆς Ῥωσσίας ἀπὸ τὰ πράγματα τῆς πατρίδος σας, σκοπὸν, ὡς φαίνεται· εἶχουσα νὰ διασχεδάσῃ πᾶσαν ὑπόνοιαν ἐνοχῆς εἰς τὰ κατὰ τὴν γ'. Σεπτεμ. διατρέξαντα, ἐπηύξησε μάλιστα τὰς ὑπνοίας τῶν λοιπῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι, ὑποχειρυσμένους πάντοτε φοβούμεναι σκοποὺς ἐπέμβηκαν εἰς τὰ πράγματά σας πλέον ἰσως τοῦ δέοντος, ὑποκινούμεναι μάλιστα ἀπὸ τὴν Αὐλὴν τοῦ Μονάρχου.

· Τὸ περὶ τοῦ ἀποθανόντος Κυβερνήτου Καποδιστρίου ψήφισμα ἀπέδειξε τὸν γλυκὺν χαρακτήρα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τῷ χάμει τὴν μεγαλητέραν τιμὴν. Ἐθεωρήθη γενικῶς, ὡς μία εὐκρινὴς συμφιλίωσις τῶν παρελθόντων ἐμφυλίων παθῶν, τὰ ὁποῖα κατέτρεξαν τὴν ὡραίαν πατρίδα σας. Εἶθε ἡ ὁμόνοια ν' ἀναδείξῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἱκανὸν νὰ φθάσῃ μίαν ὥραν ἀρχήτερα εἰς τὸν μέγαν προρισμὸν τοῦ. Κατὰ τὰ φαινόμενα ἡ εὐτυχὴς αὕτη ἐποχὴ δὲν εἶναι πλέον μακρὰν.

· Ἡ Αὐλὴ τῆς Βαυαρίας ἐκολαχεύετο πάντοτε μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ Συνέλευσις ἤθελεν ἐπανέλθει εἰς τὸ περὶ Ὁρησκείας τοῦ διαδόχου ζήτημα, ἔχουσα ὅλας τῆς τὰς ἐλπίδας εἰς τὰς φιλικὰς προτροπὰς τῶν δύο Συμμάχων Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ὁμῶς, ἰσως κατὰ τοῦτο μόνον γνωρίσασαι τὴν ἀληθὴ τοῦ ἔθνους σας ἰδέαν, δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐπμείνωσιν, ἀφῆσσαι εἰς κατοπινὰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις τὴν διόρθωσιν τοῦ πράγματος εἰς τρόπον συμβιβάζοντα τὰς διατάξεις τῶν ὑπαρχουσῶν Συνθηκῶν μὲ τὰς ἀποράσεις τῆς Συνελεύσεώς σας. Ὁ Λουίτπολδος δὲν ἤθελε νὰ παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος. Πολλὰκις ἡ Θεὰ Πρόνοια ματαιώνει τὰς προσπάθειας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπαλύει ὅλους τοὺς συνδυασμούς· καὶ ὁ Βασιλεὺς σας καὶ ἡ Βασίλισσά σας εἶναι ἀκόμη εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας των.

· Ἡ ὅσον οὕτω τελεσθησομένη συζυγία τοῦ Λουίτπολδου μὲ τὴν θυγατέρα τοῦ μεγάλου Δουκὸς τῆς Γοσχάνης (·) δὲν ἐγένεν ἀνεύ σκοποῦ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἐνθυμήθη, ὅτι διὰ τοῦ ὁποίου ἔδειξεν, ἐν καιρῷ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγώνος σας, φιλελληνισμοῦ ἐκέρδισε τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν υἱὸν τοῦ Ὁθωνα Ἐνόμενου. ἤδη, ὅτι διὰ τῆς συζεύξεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Λουίτπολδου, μὲ τὴν θυγατέρα ἡγεμόνος Φιλίπ-

λαφρός, καὶ ἀπολαύοντος δικαίως Εὐρωπαϊκὴν ὑπόληψιν φρονήσεως· καὶ ἀρετῆς θέλει ἐλκύσει πρὸς τὸν Λουίτπολδον τὰς συμπαθείας τῶν Ἑλλήνων, λητμονούντων χάριτι τοῦ πενθεροῦ τὰ ἀδικήματα τοῦ πατρὸς. Λέγεται ἐν τούτοις ὅτι εἰς τὸ προικισμένῳ τῶν νέων συζύγων συνεκφωνήθη ἡ ἐν τῷ Ἀντολίῳ δόγματι ἀνατροφή τῶν ἀββέων τέκνων, ἀλλὰ περὶ τούτου δὲν ἐδυνήθη νὰ λάβω θετικὴν πληροφορίαν· ἐκείνο τὸ ὅκοιόν ἐπληροφορήθη ἀπὸ ἀνθρώπων αξιοπίστους, γνωρίζοντας καλῶς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Λουίτπολδου, εἶναι, ὅτι ἂν αὐτὸς ἰδῇ ἐν καιρῷ τὸ ἀμετάτρεπτον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, δὲν θέλει διττάξει καὶ δι' ἀλλαγῆς τοῦ δόγματός του ν' ἀπομακρύνῃ πᾶν ἐμπόδιον διὰ τὴν ἀνάβασίν του ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς κλασικῆς σας πατρίδος.

Εἶναι περίεργος ἐν τούτοις ἡ ὥς πρὸς τὰ περὶ θρησκείας τοῦ διαδόχου ἐπιμονὴ τῆς Βαυαρικῆς Αὐλῆς, ἥτις, ἐν ᾧ διακρίνεται διὰ τῆς δεισιδαιμονίας τῆς, ἀπαιτεῖ τοιαύτην ἀνεξιθρησκείαν ἀπὸ ἔθνους ὀρεῖλον εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ ἐξιδασμείην εὐλαβεῖσιν, διότι εἰς αὐτὴν ὀρεῖλει τὴν ἐθνικότητά του, καὶ τὴν σήμεριτὴν ὑπαρξίν του. Εἶναι μοναδικὸν νὰ ζητῶσι τινὲς τοιαύτην ἀδιαφορίαν ὡς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἐν ᾧ εἰς ὅλας τὰς ἐκικρατείας τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἡ ἐκικρατούσα θρησκεία εὐρίσκεται εἰς διηνεκεῖς διενέξεις μετὰ τῶν ἀνεχομένων θρησκειῶν, καὶ ἐν ᾧ εἰς τὴν Σουηκίαν ἔχομεν πρόστατον ἀκόμη παρ' αἰγίμα ἀπανθρώπου ἀσσηρότητος κατὰ πολίτου ἀλλάξαντος τὸ θρησκευμὰ του (').

Τὸ περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Βαυαρίας ψήρισμα ἦτο χειραυνὸς διὰ τὴν Αὐλὴν τοῦ Μονάρχου, ἵνα δὲν ἐπερίμενεν, ὕστερον ἀπὸ τὰς αὐτόθεν διαβεβαιώσεις, ὅτι ἤθελε γεννηθῇ τοιοῦτον ζήτημα ἐντὸς τῆς Συνελεύσεως· αὐτῆς καὶ ἐκπλήξεις ἀπευθύνθησαν πρὸς τὸν αὐτόθι Πρίσβυν τῆς Βαυαρίας, ὡς μὴ δυναθῆναι νὰ οὐδετερώσῃ τὴν τοιαύτην τάσιν τῶν Πληρεξουσίων σας. Δὲν εἶναι μόνον τὸ χρηματικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐνοχλεῖ τὴν Αὐλὴν τῆς Βαυαρίας, εἶναι καὶ ἡ θέσις τῆς ἀκέναντι τῶν ἰδίων Βουλῶν τῆς, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐξωστὶ ποτε ἐπίσημον διακρίνωσιν τῶν προτάσεων τοῦ ἐν Λονδίνῳ Πρίσβεως τῆς, ἥτις εἶναι ἡ βῆσις τῶν ἀπαιτήσεών σας.

Γνωρίζετε ὅτι, καὶ ὅτι ἐπὶ τῆς Ἀντιβασιλείας ἐδόθη εἰς αὐτὴν δάνειον πέντε ἐκατομμυρίων ἐκ τοῦ Βαυαρικοῦ Ταμείου, ὃ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διέθεσεν αὐτὸ τὸ πρῶτον ἐντὸς τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ μὲ ἀπλὴν διαταγὴν τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου, ὅστις εὐρίθη εἰς τὴν

πλέον δυσάρεστον θέσιν, εἴαν ὁ Ὑπουργὸς τοῦ ἐπροκλήθη μετὰ ἐν περίκοιτις ἀπὸ τὰς Βουλὰς νὰ δώσῃ πληρο-
φορίαν, ἂν ἦναι ἀληθὲς ἡ περὶ τοῦ δανείου εἰσηγία, καὶ ἂν
αὐτὸ ἐπραγματοποιήθῃ.

Οἱ ἀπλούτεροι τῶν Βαυαρῶν φρονῶσιν εἰς τὸ ὑπὲρ-
σιν τῆς Συνελεύσεώς σας δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν, παρὰ
νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ μείναντος εἰσέτι τῆς βάρ-
ρος τοῦ Ταμείου σας λειψήσου τοῦ Βαυαρικοῦ δανείου. Ἐ-
πρεπε τὸ Ὑπουργεῖόν σας νὰ φρονίσῃ νὰ φωτισθῇ ἡ
κοινὴ γνώμη ἐν Εὐρώπῃ, καὶ μάλιστα ἐν τῇ Γερμανίᾳ
περὶ ἀντικειμένου ἐκδιαφέροντος τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ τούτῳ.
Εἰς τὰς Γαλλικάς, εἰς τὰς Ἀγγλικὰς, εἰς τὰς Γερμανι-
κάς Ἐφημερίδας δὲν ἔγινεν οὔτε κἀν σχεδὸν μνεία περὶ
τούτου, ἐν ᾧ κατὰ τὴν γνώμην ἀνδρῶν ἐξόχων θέσε-
ων, αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις δὲν θέλουσιν ἀδιαφορήσει περὶ
ἀπαιτήσεων στηριζομένων εἰς συνθήκας, καὶ ἐπιζητουσῶν
ὥς ἐκ τούτου τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν, διότι εἰς αὐτὰς
ἐπίκειται ἠθικὴ εὐθύνη. Ὁ ἐνταῦθα Πρέσβυς τῆς Βαυαρίας
εἰς συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Ἀρχικαγκελλάρου μας ἀνέφερε
καὶ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ ὁ Ἀρχικαγκελλά-
ριος τοῦ ἀπάντησε πολλὰ εὐστόχως, ὅτι κἀνεῖς δὲν δύ-
ναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν ἐκνεύστην τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ
τὰ εἰς αὐτὸν ἐπιλόμενα.

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τὴν ἐκδοὺς τὴν 28 Μαΐου τῆς ἐποχῆς τῆς ἀρχῆς
• • • τὴν 28 Μαΐου • • •

40
50

Τὴν 28 Μαΐου τῆς ἐποχῆς τῆς ἀρχῆς τῆς 28. Δὲ μετὰ τὴν 15 Μαΐου
καταχωρεῖται ἀπὸ 40. τὸν 28
Τὴν 28 Μαΐου τῆς ἐποχῆς τῆς ἀρχῆς τῆς 28. Δὲ μετὰ τὴν 15 Μαΐου
καταχωρεῖται ἀπὸ 40. τὸν 28

ΑΘΗΝΑΙ τῇ 28 Μαΐου 1844.

Ὁδοιπορίαν δύναται τις νὰ σαλεύσῃ ἀρθῇ ἰδέαν περὶ τῆς κατάστασεως τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος μας, ἀναγιγνώσκων τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἂν ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν περὶωρίζετο ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας μας, τὸ πρᾶγμα ὅτεν ἤθελεν εἶσθαι βεβαίως τόσον πικρὸν, τόσον δυσάρεστον· δυστυχῶς ὅμως ἀναγιγνώσκονται καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸ πάντων ὑπὸ τῶν περὶ τὰς διανοητικὰς ἀποστάσεων ὁμογενῶν μας.

Ὅποῖον, ἐρωτῶμεν, δύναται νὰ σχηματίσῃ περὶ ἡμῶν γνώμην οἱ ἔξωθεν ὁμογενεῖς μας βλέποντες δις τῆς ἐβδόμαδος ἀλακλήρους κτηνοσταχίας ὑβρεῶν καὶ λοιδορῶν ἐκσφενδονησάντων ὅχι κατὰ τῶν κακίργων τῆς κοινωνίας, ἀλλ' ἀκριτῶς κατὰ παντὸς οἰουδήποτε μέλους αὐτῆς; Ὑποποιῶν ἄραγε φρικωδεστάτων ἐμπνεύσεων δὲν κατακυριεύονται αἱ ψυχαὶ αὐτῶν διὰ τῆς κοινωνικῆς μας κατὰστασι; Δὲν ἔχουν τάχα δικαίον νὰ πιστεύωσι ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατέστη φωλεὰ θηρίων, φλεγμένον ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ βορφήσῃ τὸ ἐν τοῦ ἀλλοῦ τὸ αἷμα;

Ὑπὸ τὸ βάρος τοιούτων λυπηρῶν ἐντυπώσεων μήπως ἀνευ λόγου δὲν δαίκενται, πρὸ πολλοῦ χρόνου, καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ κράτους, ἂν καὶ τὰ πράγματα εὐλαρικῶς καὶ ἀπαθείας ἐξετάζομενα οὐδεμίαν ἀφορμὴν εἰς τοιαύτας ἐπιφάσεις ἰδέας παρέχουσιν; πῶς ἢ ταραχὴ τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἡ πρὸς τὴν ἀφροσύνην καταστροφὴν τῶν καὶ βορφή; πῶς ἢ ἡ ἐξουσία αὐτῆς τῶν παθῶν καὶ ἡ ἀπάρνησις τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος; τοῦτο προτιθέμεθα νὰ ἐξετάσωμεν καὶ σήμερον ὅτι καὶ διὰ τῶν ὅσων ἄχρι τοῦδε μὲν πλήρη ἀπόδειξις

ἐδηματοεύσαμεν, ἐκινῶς ἐξαισινύσαμεν τὴν ἀληθινὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, καὶ ἐκινῶς ἐν τῇ ἀπελλάξῃ πείσης ἀπάτης τοὺς ἀναγκάζοντας τὰς ἐφημερίδας τῆς Πατρίδος μας.

Ἐκὶ διὰ τῶν λόγων μας καὶ διὰ τῶν πράξεών μας ἐπεδείξαμεν ὅτι δὲν ἐπιθυμήσαμεν ἄλλο τι εἰς τὴν Πατρίδα μας, εἰμὴ νὰ ἔδωμεν αὐτῇ ἀπηλλαγμένην τῆς ἐνανκρατείας καὶ ἐγκαθιδρυμένην ἐν τῇ τῆς Κυβέρνησεως νόμιμον καὶ ισχυρὸν. Νόμιμον δὲ Κυβέρνησιν ἐθεωρήσαμεν πάντοτε τὴν Συνταγματικὴν Μοναρχίαν, καὶ πρὸς τὴν παγίωσιν αὐτῆς οὐδένος ἐρείσθημεν. Ἡ Πατρίς, ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ Σύνταγμα, ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς τὰ πολυτιμότερα τοῦ νοός μας καὶ τῆς καρδίας μας ἀντικείμενα, καὶ πρὸς ὑπερόσπισιν αὐτῶν καὶ μόνον τοὺς κινδύνους ὅλους, τοὺς ὀπλίους ἢ παρελθούσας κατὰστάσεις μὲν ἐνέπνεον, ἀτρομήτως διατρίβειν καὶ πρωταγωνιστὰ κατὰ τοῦ ξενισμοῦ, αὐτοπροσώπως ἐπαρουσιάζειν μέχρις οὗ ἡ ἡμέρα τῆς τρίτης τοῦ Σεπτεμβρίου ἀνέτελιν. Τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος, ἐκτοτε εἴθεομεν, κατέστη βέβαιον, ὅσοις ἡ τύχη μας πλέον εἰς τὰς ἰδίας ἡμεῶν γειρας καίται. Λαμπρόν τὸ παρελθόν, λαμπρότερον ἔτι τὸ μέλλον μας κρομηνοῖ. Ἡ λαμπράς τῆς δόξης πρό ἡμεῶν πορεύεται, καὶ μόνῃ τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐνίσχυας, μόνῃ τοῦ θρόνου ἢ κρατείας καὶ τοῦ ἐνδόξου στρατοῦ μας ἢ διοργανέας, τὸ ἀπέραντον στάδιον τοῦ μελλοντός μας, λαμπρόν δώρον εἰς τὰ ἑμμετά μας ἔκτοτε κατὰ πᾶσαν στιγμὴν παρουσιάζουσαν.

Ἀλλ' ἐνθ' τὰ πράγματα τοσοῦτον τὴν καρδίαν μας θάλγουν καὶ τὸν νοὸν ἀναπτεροῦσι, τῶν αἰσθημάτων μας αὐτῶν ὁ βόας δις τῆς εβδομάδος δυστύχως διαχόζεται. Κυβερνήσῃν ἀφ' ἐνός βλέπουμεν, στρεβλωμένην εἰς τὰς ἀρτίως τεθείσας βάσεις τῆς πολιτείας μας ἀμαρτανόσαν πολλὰκις, παράγνωρίζουσαν ἐνῷτε τὴν ἐντολήν τῆς, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου παρατεταγμένην κατ' αὐτῆς Ἀντιπολίτευσιν ἥτις ὡς ξένην καὶ ἀντεθνικὴν ἀπὸ τῆς μεκτιμῆται καὶ βωὴς γίνεται κατὰ μέρος παραίτιας τῶν παρεκτροπῶν τῆς. Τί τάχα ἐκχωρήσει τὴν μίαν ἀπὸ τῆν ἄλλην; ἀρχαί ἢ πρόσωπα;

Ἐάν ἡ Ἀντιπολίτευσις δικαίως θεωρητῇ ὡς στοιχεῖον ἀναπόφευκτον τῆς Συνταγματικῆς Πολιτείας, τὸ στοιχεῖον αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ᾔσκει στοιχεῖον,

προσωπικῶν μόνον ἀτιμώσεων, ἀλλὰ συγχρόνως στοι-
χείων διατίσεως ἀρχῶν. Οὕτω, καὶ ὅχι ἀλλῶς ἐννοή-
σμεν καὶ θελωμεν ἐννοεῖ πάντοτε τὴν ἀληθῆ Ἀν-
τιπολίτευτον, ἀποβάλλοντες μακρὸν ἥμεῶν πῶσον
ἀλλήν ἐνωπύ, εἰς προσωπικῶν μόνον συμφορόντων
ἐπίτευξιν ἀποδιδέπουσαν. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ὅπου
ἡ Κυβέρνησις συνταγματικῇ, ἐκεῖ καὶ κόμματα,
ἐκεῖ διατίσεις προσώπων, ἀλλ' ἐνκαὶ ἀρχῶν, ἐνκαὶ
φρονημάτων. Καὶ διὰ τοῦτο ἂν ᾔσκη τόπος, εἰς τὸν
ὅποιον διασκερδιζόμενος τὰς διατίσεις ταύτας βλέ-
πομεν, εἶναι ἡ Ἀγγλία, εἶναι ὁ τόπος ἐκεῖνος εἰς τὸν
ὅποιον αἱ ὑγιεῖς συνταγματικαὶ ἀρχαὶ βασιλεύουσιν,
ἀλλ' ἐπικαλεσάμεθα ὅτι νὰ εἰπώμεν ἐκεῖ αἱ διατίσεις
τῶν προσώπων τὴν διαφορὰν τῶν ἀρχῶν ὡς ση-
μαίαν φέρουσιν, καὶ ὑπὸ τὴν σκῆπτρον αὐτῆς εἰς τὸν
καλοφῶνα τῆς δόξης αἱ ἐνδεξότεραι τοῦ Ἀγγλικοῦ
ἑκτετακτοῦ ἀρχῆς ἡγήθησαν. Ἐπισημαίνοντες καὶ
ἡμεῖς τὸ τοσούτον σφάλμα, καὶ εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν
αὐτὸ ἐντὸς τῶν Βουλῶν μας εὐρύτατα ἀνεωγμένον·
ἀλλ' ἐκεῖ τότε θέλει πρόκειται περὶ ἀρχῶν, καὶ ὅχι
περὶ προσώπων· ἐκεῖ θέλει δείξει ἕκαστος πόσον πλέον
τοῦ ἄλλου ἀγαπᾷ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος του, καὶ τὴν
ἐὐδαιμονίαν τῶν συμπολιτῶν του. Σήμερον ὁ εἰς προ-
καλεῖ κατὰ τοῦ ἄλλου τὸν πόλεμον, καὶ ἀμφότε-
ροι, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, περὶ τίνος μονομαχοῦσα
δὲν ἤξεύραμεν. Τοιαύτην ἐπιρριμμένην ἀπ' ἀρχῆς πάλ-
λην, ὅταν ἴδωμεν τὰς προπαρασκευάς, ὅταν ἴδωμεν
τὴν ὀργήν καὶ τὰ μέσα τῶν διπληκτιζομένων. Ἡ
ὀργὴ τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων ἐτύφλωσε, καὶ μένος
ὁ βρασμός τῶν παθῶν κινεῖ σήμερον τὴν ἀγανακτετή-
σιν καὶ τὸν πόλεμον τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, ἡ
δὲ φρικώδης ἰδέα τῶν πραγμάτων μας περιερίζεται
εὐτοχῶς εἰς στενάντατα ὅρια τῶν στηλῶν τινῶν
Ἐφημερίδων, καὶ εἰς τὴν ἰδέαν τῶν διπληκτιζομένων
ἐν τῇ πολιτικῇ σκηνῇ ἀλλήλων.

Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια, ἥτις κατὰ δυστυχίαν εἶναι περὶ
καὶ ἀνεκφόρος εἰς τὰ χεῖλη ἐκείνων, εἰπὺν ἀπὸ
τὴν φλόγα τῶν παθῶν καὶ τῆς φελαργίας φλέγον-
ται. Ἀλλ' ὁ λαός, ὁ φρόνητος τῆς Ἑλλάδος λαός,
εἰς ὅλα ταῦτα ἀπαθὲς θεατῆς μένων ἐμεταίχρει τὰ
παῖθα, καταφρονεῖ τὰς εἰρηγῆρας, ἀποφεύγει τὰς
συγκρούσεις, καὶ πρὸς εἶνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀπο-
θεκεῖ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εὐνορίας καὶ τοῦ μελι-
λοντος. Εὐτοχείς ἐκεῖνοι, οἵτινες θέλουν δυνηθῇ διὰ

τῆς ἀρετῆς τῶν καὶ τὸν ὁδηγήσονται εἰς τὸ σταδίον τῆς δόξης τοῦ.

Ἐὰν οἱ πολιτικῶς σήμερον διακληρονομήμενοι ἐπιθυμοῦν τὰ ὄντι τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος, χρειαστοῦν καὶ καλοῦναι δι' ἀδιαφρόνητου παραγραφῆς τὰ καθήκοντα παρελθόντος, καὶ καὶ παρατηθεῖν ἀπὸ τῶν συγκαταθέας καὶ τῶν ἀντικαθεῖας τῶν. Ὡς πῶς οὖν ἐκταμένως καὶ συκοφαντικῶς ἀμειβόμενοι, ὡς κλέπτουσι κλέον τὴν καρδίαν καὶ τὸ στόμα τῶν εἰς τὰς ὑβρεῖς, ὡς ἀποβάλλουσι πᾶν ἔθνος ἀμειβόμενον καὶ φανταστικοῦ μίσους, ὡς ἐγκαταπαύουσι τὸν περαιοπορὸν, τὴν αἰδοῦν καὶ τὴν σεμνότητά. Ὡς καταβάλλουσι δὲ πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν πατρίδα ἢ τὰς καὶ ἢ τοῦς τῶν νόμων, καὶ ὡς ἐπαινοῦν ἀπὸ καὶ ἀπὸ παντός ὅτι αὐτοὶ εἴνε ἔθνος, οὐδὲ εἴνε ἀντικαθεῖας, οὐδὲ ἀναρχικῶς ὡς δεῖξαι σέβας καὶ ὅχι περιφρόνησιν πρὸς τὰς Ἀρχαί καὶ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ αἱ Ἀρχαί καὶ ἡ Κυβέρνησις ὡς δεῖξαι ἀμεταμέλητον ἐνταλῶν, ὁπότε γρηγορὰ ἢ ἀργὰ κρῖναι ἐκ τῆς ταύτης ἀστυγῆς τῶν θέλων μετὰ μελετητῶν ἐπεινοὶ αἵτινες προκαλοῦσι τὰ ἀτοκήματα.

Ἡ ἔτυχία τοῦ Κράτους ὡς ἦναι τὸ περαιοποδοῦν ἀντικαθεῖμενον παντός καλῆτος καὶ ἀπέναντι αὐτοῦ ὡς θυσιάσῃ ἕκαστος πᾶν φιλοδοξίαν καὶ πᾶν συμφέρον ὑπὸ ταύτους ὅρους θέλωμεν σεβασθῇ τὴν Ἀντιπολίτευσιν, εἴνε βωμεν αὐτὴν ὡς ἡγεμονίαν ἀπὸ τῆς συναίσθησις τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος, ἀπέχουσαν πάσης πράξεως ἀπακρουσμένης ἀπὸ τῆς σεμνοπρέπειας καὶ τοῦ καθήκοντος, καὶ περιστάζομένη ἐν τῷ κύκλῳ τῆς λογικῆς πᾶσης, ἐξ ἧς καὶ μόνον σωτήρια ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀποτελέσμενα δύνανται ἀποδοῦναι.

Ν